

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 06/2005

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 23.02.2006. године

НАСТАВЉЕНО 23.02.2006. ГОДИНЕ
СА ПОЧЕТКОМ У 9,30 ЧАСОВА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дobar дан свима.

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Богдан Станковић**
- **Пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**
- **опт. Медић Слободан и његов бранилац Перковић Мирослав,**
- **Опт. Петрашевић Пера, његов бранилац Левајац Зоран,**
- **Опт. Медић Александар са браниоцем адв. Фајфрић Жељком,**
- **Опт. Вуков Александар са браниоцем адв. Левајац Зораном,**
- **Опт. Медић Бранислав, за адв. Јеврић Зорана, адв. Перковић Мирослав.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то у реду Медић Бранислав, јел договорено, у реду, хвала. Добро. За данас смо позвали сведока Стојковић Слободана. Сведок Стојковић Слободан.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што кренемо са саслушањем сведока, кога смо за данас заказали, само да Вас питам да ли имате нешто да кажете или било шта или можемо одмах да кренемо. Сведок Стојковић Слободан. Изволите. Само микрофон укључите молим Вас, и представите се?

НАТАША КАНДИЋ: Страшно је компликовано претраживати овај предмет који смо добили зато што је све стрпано у један фајл и то немогуће оно што је скенирано претраживати, ја Вас молим да ми то, кажете Вашој техничкој служби да сваки документ издвоји у посебан фајл.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај бук марк, да Вам направи, јел тако?

НАТАША КАНДИЋ: Какав бук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са стране?

НАТАША КАНДИЋ: Не треба ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да Ви можете наћи?

НАТАША КАНДИЋ: Не само то, него је немогуће ако је нешто један фајл, 700 страна, овај су скенирани документи и немогуће је претраживати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Скенирани документ се не може претраживати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, видећемо ми данас са режијом да ли то може на неки начин мало да направи редослед?

НАТАША КАНДИЋ: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, једино преко бук марка да се направи, ја колко знам? Да јел бук марк је најједноставнији, одмах Вам избацује који је докуменат, ево видећемо данас са техничком службом, уколико нешто, постоји нека могућност то ћемо свакако да урадимо. Добро.

Сведок СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН

Само у међувремену да вас обавестим стигли су извештаји из казнене и прекршајне евиденције за оптужене у међувремену то је једино од нових ствари које је стигло јуче после претреса.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ја бих замолио, будући да је члан судског већа судија Крстајић јуче прочитао нека имена, да ли то представља неки документ који је саставни део списка и да ли бисмо могли то да добијемо јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То имате, јер он је то из списка све што постоји, све је на ЦД-у који је вама био достављен.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Нисам приметио дозвољавам могућност да то поново детаљније погледам али нико од колега, баш смо покушавали да видимо о чему се ради не знамо имена. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дobar дан господине Стојковићу.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Дobar дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте спремни за данашње суђење пошто је за данас заказано да Ви сведочите, да дате исказе, јел сте спремни, јел можете?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пре него што кренемо само ћемо узети неке основне Ваше личне податке. Име оца?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Станмир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станмир? Колико имате година?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: 40.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стар 40 година. Ваше пребивалиште?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: У Шиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На адреси?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: 12. априла бр. 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте запослени?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није запослен. Да ли сте са неким од овде присутних оптужених у неком сродбинском односу?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Са Браниславом Медићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми шта Вам је он?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Даљњи брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које би то било колено?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па друго или треће не знам сад тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вам дође да ли знате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па то бих морао моје питати да би ја сад тачно објаснио како шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Јесте у сродству са Медић Браниславом, али у даљем сродству, да му је даљи брат не може тачно да му определи који степен сродства.

Да ли сте још са неким у било каквим односима, сродством?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Да ли сте са неким у завади или у свађи или нешто слично?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Није у завади.

Ви сте били саслушани пред истражним судијом овог суда, претпостављам да се сећате то кад сте дали исказ и судија Вас је поучио о неким Вашим правима и

обавезама. Ја ћу то поновити – кад се саслушавате као сведок по закону сте дужни да говорите истину и да испричате све што знате о догађају о којем Вас будемо питали, сем ствари које би Вас лично или Вашег блиског сродника изложило кривичном гоњењу, тешкој материјалној штети или тешкој срамоти.

Јел сте то разумели?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Упозорен и поучен.

Такође ћу Вас подсетити и на заклетву коју сте Ви положили овде у суду пред истражним судијом, сећате се текста заклетве који такође Вас усмерава на то да се заклинјете да ћете говорити истину у овом кривичном поступку.

Упозорен, поучен, положио заклетву, па изјави:

Пре него што кренемо са исказом ја ћу замолити Медић Бранислава да устане и да дође само један моменат овде окривљени.

Реците ми да ли Ви знате у ком степену сродства сте овде са сведоком?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Мислим да је моја баба и његов деда да су брат и сестра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његова баба и деда, то је доста далеко сродство, значи није по закону, иначе родбински односи су по закону сметња, али пошто се ради о даљем сродству то не би био проблем. Хвала можете се вратити.

Ви знате о чему се овде суди, знате који је ово кривични поступак, у вези ког догађаја, догађаја на Трнову 1995. године. Позваћу Вас да нам испричате све што знате у вези тог догађаја, прво Ви сами, а ми ћемо Вас усмеравати и постављати питања. Питања ћу Вам прво постављати ја као председник већа, затим чланови већа, потом ће тужилац, пуномоћници оштећених, браниоца и окривљени уколико буду имали питања за Вас.

Значи, кренућемо од неког почетка од момента када Ви ступате у ову јединицу, на који начин ступате, како сазнајете за њу, шта радите у њој и онда даље кад идете на терен, с ким идете, шта тамо обављате и тим редоследом ћу Вам ја на неки начин Вас усмеравати. Ви то отприлике знате јер сте већ дали исказ, претпостављам да остајете, јел остајете при оном што сте.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Остаје при исказу који је дао код истражног судије, с тим што наводи:

Значи, од момента прво крећемо када ступате у јединицу, зашто ступате, шта радите у њој у том моменту, каква је Ваша функција била, кога познајете?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па '92., негде око шестог, седмог месеца се оснива обезбеђење Нафтне индустрије Крајина, а до тада смо ја и Вученовић Бранислав били у полицији, и напустили смо полицију па смо прешли, пошто је Боца био из нашег села, гди смо сви заједно живели, питао је нас двојицу дал би хтели да радимо с њиме и да треба да пређемо у обезбеђење Нафтне индустрије. Ми смо прихватили, па највише због новца, јел у тим тешким временима егзистенција је била јако упитна и кад смо, тад смо прешли у јединицу и у почетку смо, није нас и било много, негде око двадесетак. Тада сам радио на вези и био возач. Не знам сад шта Вас интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко дуго времена ту радите, тако те послове као возач и везиста?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па радио сам скроз, док нисмо прешли у Ђелетовце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када прелазите у Ђелетовце?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: У Ђелетовце смо прешли, па пред крај '92.године, јел до тад нисмо били у Ђелетовце већ смо били у Шидски Бановци где се на једном пољу, је била, извор који је био под притиском сам, је ишла нафта, па смо ту обезбеђивали тај део где су камиони и сипали одмах директно сирову нафту у цистерне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад прелазите то, крајем '92.године, како кажете у Ђелетовце, шта се тамо налази у Ђелетовцима?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Како мислите шта се налази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где прелазите, шта радите, где идете?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па, терминалн се био оспособио и онда је могло да се из свих тих бушотина, да се црпи нафта у тај терминал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је као нафтно поље?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Нафтно поље, да, мислим које се протеже скроз од Товарника до Винковаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта Ви тада радите?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па тад још нисам био мењао функцију, још сам био војник и возач, у том смислу сам био још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи војник?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па био сам ко и сви други, значи нисам никакву командну одговорност имао, нисам имао у том смислу, значи извршавао сам наређења која су била дата и то сам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када сте уопште ступили први пут у радни однос овде, значи у вези Нафтних поља, да ли сте закључили неки уговор о радном односу?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте предали Вашу радну књижицу?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте радну књижицу и предали сте је?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је уписано време које сте провели тамо у радну књижицу?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте било какву другу документацију, било какав папир, било шта потписали сем што сте предали радну књижицу?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па нешто јесмо, колко се ја, ја се не сећам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли потписивали кад сте примали личне доходке?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем тога да ли сте нешто потписивали још, евентуално на које радно место се постављате или када мењате радно место, или нешто слично?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не, то није се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека врста приступнице, или неког уговора или било шта слично?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми шта сте тада носили на себи, јесте ли имали неку униформу одређену или цивилну гардеробу?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Имали смо униформу, али смо имали ко је шта имао, у тим моментима, нисмо имали адекватну униформу, да смо једнообразно били обучени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад прелазите у Ђелетвоце, од тог момента Вас питам да ли сте?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: А, од тог момента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Онда су, још нисмо имали онда униформе, нисмо, имали смо које смо имали, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше личне?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ове из резервног састава Војске Југославије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли добили тада кад сте прешли у Ђелетовце, неку униформу?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не могу сад тачно да се сетим кад смо добили, ал смо добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па добили смо униформе, класичне ове војне униформе из два дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једну или више?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Једну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте после у току боравка на Ђелетвоцима, добили још неку униформу?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Дobili смо црну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Комбинезон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се, комбинезон?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте нешто носили на главама?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па зависи, било је црне и црвене беретке су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то редовно носили?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па шта ја знам, ја баш толко нисам волео носит капу па је нисам носио али већина војске је носила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та организација где сте Ви радили у моменту када прелазите у Ђелетовце, како се звала?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па звала се Обезбеђење Нафтне индустрије Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када добија овај назив «Шкорпиони»?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Тај назив добија негде '94., а од прилике негде у петом, шестом месецу не могу сад тачно да кажем, али углавном '94.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога да тако добије назив, ко је то, јел је неко то објавио, рекао, од данас се ми зовемо тако и тако, или на који начин?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па објавио је командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вам је објавио?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па једноставно је рекао да ћемо да се зовемо од сад «Шкорпиони» и да и одред Боца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два назива сте имали за исту организацију?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па, углавном «Шкорпиони» али одред Боца, оно како, не знам како би сад то објаснио, тако је на застави написано, сад формално у документацији ја не знам како се то водило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је објаснио зашто ће такав назив бити «Шкорпиони»?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште знате, зашто сте се тако звали?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не знам, не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Споменули сте неку заставу, каква је то застава?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па била је застава црна са, на њој је био шкорпион и писало је одред Боца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И једно и друго на истој застави?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, јесте ли имали неке ознаке које сте носили на тој униформи или на капама, или?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да имали смо шкорпионе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па обично смо га носили на раменима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он био, како то обично, шта то значи, да некад га нисте носили или, јел он био утиснут или?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па зато што се он могао да се скида и да се стави, е сад зависи како ко, неко је стављао неко није, није то били толко битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на капама, на береткама?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па исто смо имали шкорпионе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте исто?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црне, како изгледају ти шкорпиони?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Како мислите, у којој боји је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па нако у металик сивој, нека та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Метални. Добро. Кад сте дошли у Ђелетовце, да ли сте имали неко оружје?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте имали?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то дао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па то смо задужили из Војске Републике Српске Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да сте одатле задужили?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па претпостављам да је одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, да ли Вам је неко рекао, саопштио, или то?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па тако сам чуо, сад дал је истина ил није ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле сте га директно добили, из неког магацина, ил из камиона, јел неко донео?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па у то време нисмо баш имали неких магацина ал је донешено камионом, највероватније, ја не знам сад тачно, не могу да се сетим свих детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим како је Вама лично дато, ето то, дал се сећате како је Вама, баш Вама дато у руке,, јел Вас неко прозвао по списку неком, ако се сећате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не могу сад да се сетим тог детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Углавном имали сте аутоматске пушке, јел тако?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали још нешто од оружја, да ли сте имали пиштоље или неку другу врсту?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па имали смо, касније смо имали пиштоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте носили шкорпионе?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Мислите оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли сте Ви лично имали?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја не, ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате да ли је неко други носио, евентуално?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не могу сад да се сетим да ли је неко уопште имао шкорпион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колика Вам је била плата кад сте ту били у Ђелетовцима?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Колка је била плата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте из финансијских разлога и дошли ту, претпостављам да сте дошли због плате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па јесте, доста је времена било, прошло, сад да би ја знао тачно колко је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па од прилике, не морате тачно, оријентациони колико је било?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не знам, ја мислим да је било негде око 400-500 марака у оно време, у вредности новца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је значи већ од краја '92. јел тако, причате о том?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам се мењао тај износ да кажем новчани, у току боравка за те године?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па вероватно јесте растао како је била инфлација и како је то ишло, сад колко је то шта било ја не могу сад да се сетим сад колко је ишло горе, доле, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем тог износа, да ли сте још нека, да кажем, давања имали, односно добијања, да ли сте добијали намирнице, да ли сте добијали нафту, да ли сте нешто друго?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Добијао сам нафту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте добијали нафту?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Добијао сам од команданта, сам добијао за потребе недељног кориштења возила, свог приватног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, колико сте добијали недељно?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да је било негде око 20-40 литара, у недељи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел се то нешто евидентирало негде, јесте ли нешто потписивали кад би узели то?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ја нисам ништа потписивао, он је потписивао на количину горива, коју сам добијао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сваког појединачно?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Што се мене тиче тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Сад за друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад Ви боравите у Ђелетовцима и шта радите тамо, шта сад радите у Ђелетовце, какав Вам је посао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па посао је био да се обезбеди Нафтна индустрија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Директно Ваш, радник обезбеђења, претпостављам, јел?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да, радник обезбеђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам тако гласила Ваша, Ваш посао, Ваше радно место?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Тачно тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како се одвијало то, како сте Ви обезбеђивали лично, испричајте нам, како изгледа, шта ради радник обезбеђења, ми не знамо, дођете ту на посао па шта ради у току дана?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Дођемо на посао и обезбеђивали смо границу, пошто је граница одмах била неких, шта ја знам, од прилике тачно од терминала до Босуца, неких је било скоро до километар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Значи морали смо да обезбедимо са друге стране је био Хрватски део који су они могли директно да нападну на пример, или да, да онеспособе тај терминал и да га заузму или било шта друго и ми смо требали да то обезбедимо, да они не могу да дођу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И како сте имали, нека места стражарска или како се?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да имали смо стражарска места и имали смо потезе који су минирани, имали смо људе на кључним местима, тако, ако би дошло случајно до напада да не би, да не би случајно могли да освоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се мењали у току дана?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На колко сати сте обично обезбеђивали?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па мислим да је на, ја мислим да је у принципу је било на 12 сати је била смена, значи, дванаест сати ко дође на смену, дванаест сати одради, и онда не знам сад заборавио сам већ колко је било, времена требало да прође па да, које су смене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сте били слободни?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Како је ишло, колко су уствари били, да слободни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда идете кући, јел тако, не боравите ту?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па зависи, сад пошто се то мењало, била је на пример екипа која је била недељу дана константно, била је преполовљена у две смене и онда она је радила, читаву недељу је радила, док не дође следећа смена која се одмарала кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте спавали за то време?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па било је тамо, пошто ти Ђелетовци су одмах у склопу тог терминала, било је кућа, и оспособили смо куће, док се није била направила, овај, гди је било, Месна заједница је била у Ђелетовце ту, па се ту зидало, дозидало и била је пошта ту, и ту смо ми дозидали и направили и спаваоне и све остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту био од командног кадра, јесте ли имали команданта, команду, неког заменика команданта и нешто слично?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командант?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па сад зависи у које време питате, пошто се то мењало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том моменту кад Ви долазите, значи ту сте дошли у Ђелетовце, боравите, пре него што се сад креће на било какве терене, значи док боравите ту и обезбеђујете нафтна поља, ко је командант?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Командант је Медић Слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он имао заменика?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко му је био?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Вученовић Бранислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је било још неког командног кадра, сем команданта?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Био сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли само Ви?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па било је још, било је вођа смена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, то нам објасните мало.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Вођа смена, он је директно, директно је био на линији, нон стоп са војском, значи који је командовао директно на линији, значи тамо гди су били људи постављени ту је, ту је командовао вођа смене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То све говоримо за Ђелетовце?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да, све за Ђелетовце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме се Ви командовали лично?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја лично сам командовао извиђачкој групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко је било у тој групи људи?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: У почетку је било осам људи, са мнош девет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.И колко дуго Ви командујете том извиђачком воду, тим?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ја командујем до '94. негде око трећи или четврти месец сам скунут са те функције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је скинуо?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па вероватно му нисам одговарао на тој функцији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је нешто рекао кад Вас је скидао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па имали смо неке техничке разговоре, али у принципу сам ја одбијао више то да радим, па сам прешо на другу функцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте после радили?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: После сам био заменик референта набавке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то радите?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: И водио сам кухињу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када то радите?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Скроз до краја '96., док смо тамо постојали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте уопште постојали, Ви сте то радили?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да у Ђелетовце до '96. негде у шестом месецу, 15 ја мислим да смо завршили са радом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је дошао на Ваше место као заменик команданта, кад сте Ви смењени?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па у принципу је дошао Вуков Александар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се он појављује ту у Ђелетовцима?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не могу сад то тачно да Вам кажем, не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате годину?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ја мислим да је он '94.дошо, у почетку '94., сад нисам сигуран, не могу тачно да кажем датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дал је одмах постављен на место заменика команданта?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Није одмах био постављен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па причајте мало Ви, да Вас ја толико не питам, причајте Ви мало о догађају, кад он бива постављен?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па он бива постављен одма чим сам ја био смењен, онда је постављен био на моје место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате зашто је он постављен на Ваше место?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не знам сад тачно, због чега, могу само да претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта претпостављате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не знам, вероватно нисам више команданту одговарао на такво место, да ја будем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам ништа објашњавао он зашто Вас?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па није у принципу је сматрао да ту треба да буду момци ваљда од угледа, не знам шта је он мислио у својој глави, то је он вероватно знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете Вуков Александар је постао заменик команданта у том, значи моменту док сте Ви на Ђелетоцима пре било каквих терена кад сте Ви смењени, јел тако сте рекли?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате колико дуго он обавља ту функцију?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ко, Вуков?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па од '94., до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи до краја?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па до краја значи док смо постојали у Ђелетовце као обезбеђење Нафтне индустрије Крајине, дотле је био заменик команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када је то?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: До '96., у шестом месецу, петнаестог, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време је био заменик команданта?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Све време без обзира што је био настрадао, значи никог није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без обзира што је био?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па, док није, овај, наишо на мину и док није настрадао, док није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док није настрадао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Значи и после тога нико га није, није поставио неког другог мимо Вуков Александра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није га померао, без обзира што је рањен и све што се десило?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Није га, без обзира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем те функције, заменика команданта, да ли је Вуков имао још неку функцију?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Колко ја знам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били кажете шеф тог извиђачког вода, јел тако?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После Вас шеф извиђачког вода, ко постаје?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па преузима, аутоматски је преузео Вуков Александар је преузео тај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто аутоматски, јел онај ко је заменик команданта је у исто време и шеф извиђачког вода, или сте Ви?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не знам, то је сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте Ви били и једно и друго у исто време, јел тако сте нам објаснили?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: То би било, то би, то би требало он најбоље, да он то објасни, јел ја, пазите, онда већ нисам био с њима у контакту да би могао ја да разговорам о тим стварима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али по Вашем сазнању он је обављао те две функције у исто време?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па колко сам ја, у мом сазнању то, вероватно је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био шеф извиђачког вода?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да, и да је био заменик команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И заменик команданта, добро. И шта се сада дешава са јединицом, ту боравите, то обезбеђујете, Нафтна поља, ту се црпи нафта нека, и онда шта се дешава?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Онда смо ишли на први терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ми реците како долази до тог терена, како идете, ко доноси одлуку, одкуд Ви сад на терен, Ви сад радите, обезбеђујете Нафтна поља, одкуд сад идете на терен?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па сад те податке, ја не знам како смо ми и због чега смо ишли на терен, углавном је командант дошао и рекао да идемо на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па својим сурадницима, је рекао да се иде на терен, да се обезбеди то, то и то, издао је команду и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама саопштио да се иде на терен?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па игром случаја сам био у канцеларију тада када је командант био говорио да се иде на терен, и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме је он то саопштио?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Саопштио је свим који су били у командујућем кадру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то били у командујућем кадру?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па у командујућем кадру је било, Вуков Александар, онда Чоке, Боцин брат Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић Драган, јел тако?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Медић Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опачић Ђуро, то је Чоке?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Опачић Ђуро, ко је још био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били заменици њихови, да ли су имали они тада замене?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да је био Ракић Зоран, да је био Пера, како се презива не могу да се сетим, звали смо га «Чубра», ал не могу сад да се сетим о њему, мислим Чокетов заменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел може бити Дмитровић Пера?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Е Митровић Пера, да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су сачињавали, шта?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па они су сачињавали у тој јединици командујући кадар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Јел су они морали да присуствују сваком јутарњем, значи командовању које треба да се спроведе у току дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте такође ту били пре него што је Вуков дошао у оквиру те команде, јел тако, сад сте рекли?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би Вам командант дошао да саопшти неку одлуку, како је он то радио?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па седели би сви за једним дужим столом и он кад дође седне и издавао је команде, значи у том сектору којем је требало нешто да се изврши он је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како каже, објасните нам, како директно каже?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Обично, ништа ту није било, не знам сад шта посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не јел каже, ти ћеш да урадиш то и то, ти ћеш то и то или на који начин директно Вам саопшти то Вас питам, баш како то каже?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не могу сад да се сетим тачно баш како се изражавао, било је нормално, мислим, на пример кад Вуку издаје наређење уради то, то, иди тамо и тамо, заврши тај део, и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је овај командни кадар, значи који сте рекли, сем команданта, такође заједно са њим доносио одлуке, да ли су заједно седели, разматрали проблем, па су онда заједно донели одлуку?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па зависи о каквом се проблему радило, у неким ситуацијама су могли да сугеришу а већином нису могли сугерисати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па значи да је већину одлука, колко ја знам, колко сам ја упућен, не могу тачно да знам све, јер нисам после '94., значи кад ме је сменуо, нисам могао ја да присуствујем значи, њиховим даљим, можда су они променили нешто у томе или нису, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али до оног времена док сте Ви ту и док Ви знате, непосредо?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Док сам ја ту, већину је сам одлуке он доносио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је икад ико донео одлуку сем њега?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли икад знате да се евентуално консултовао са неким из командног кадра?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Нисам Вас разумео најбоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се консултовао са неким, пре него што донесе одлуку, да је рекао шта ви мислите о том проблему, ајдемо заједно да решимо, да ли знате да се то некад десило?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не могу да одговорим на то, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте Ви, па то дал знате или не знате, док сте Ви били ту присутни?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време док сте Ви. Не знате да је некад донета таква одлука, заједничка да кажемо?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па заједничка баш и није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците нам какав је он био командант?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: У којем смислу, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште, како би га описали кад би Вам неко рекао, е какав је Медић Слободан, шта би Ви рекли?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па доста је био строг, и доста је, доста је пратио своје људе у контексту, како су урадили, шта су обављали, значи нисмо имали неких великих маневара, да можемо самовољно нешто да урадимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали било каквих могућности да нешто сами урадите?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па постојале су, али јако су мале могућности биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те мале могућности које су биле, да ли сте му морали претходно саопштити вашу намену, да урадите?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па обично ко је то урадио био је кажњен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тога произилази да онда није било могућности, јел ако је казна као санкција?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ко је био урадио, значи био је истог момента кажњен, значи сутрадан, прексутра, нема везе, кад је сазнао, значи буде кажњен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се могло десити да се нешто догоди, да се нешто уради а да он не сазна, пре или после?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Тешко. Чак шта више неизводљиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неизводљиво. А из чега то закључујете?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па закључујем из тог начина како је командовао и како је то спроводио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте нам мало објасните тај начин?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па није дозвољавао да може нешто да се уради а да он не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је то успевао, доста је људи било?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па имали су ту вероватно своје људе који су обављали те, тај део посла, значи, ја на пример мрднем или неко ко год нешто уради њему је то било пренешено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он одмах све то зна?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је било каква радња, док сте Ви ту били, значи говоримо још увек о Ђелетовцима, од било кога урађена а да он није сазнао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не, није, нема од тог, знао је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је знао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Све је знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је руководио свим значи, могућим тим да кажем акцијама?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: И што није био знао, сазнао је сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад би рецимо сазнао сутрадан?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Зависно од његове процене даље, шта је било, или је добио отказ или је, зависи не знам сад тачно, шта је све, како је кажњавао, али било је начина како се кажњавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била могућност да неко прође некажњен, после такве неке ситуације?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па било је и таквих случајева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешавало, како се могло десит да прође некажњено?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па могло се десит, кад смо ми поред њега, други мало реаговали за неке ствари, па смо остављали људе на послу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се ту радило о неким озбиљнијим да кажем непоштовањем дисциплине?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би то могло бити?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па више обичне ствари, класичне ствари, које се дешавају у току дана, на пример неким камионом се пренело нешто или тако, а он то није дозвољавао на пример, онда је кажњавао те људе због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По овом Вашем досадашњем излагању, рекли би смо да је он имао, да направимо овако као један закључак, апсолутну контролу, значи над комплетном том јединцом?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је људи било у тој јединици?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па на крају колко се ја сећам, негде око 180 људи је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И свих 180 људи и радње он је могао да прати на тај начин?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па није могао он све сам, мислим, нелогично је да сам може да прати, иамо је своје сараднике који су обављали те послове који су му реферирали ујутру, шта ко је урадио, како је урадио, у принципу класично реферисање јутарње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Значи ако није био ту, кад дође, то је јасно да ће се реферисати ко је, шта је урадио, ко је погрешно, ко је добро урадио, ко, значи комплетно стање у јединици свако јутро се говорило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад реците ми, када Ви прелазите, када та јединица прераста да кажем у војну јединицу?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па прерастамо, тад, значи '94., негде од прилике шести, седми месец, колко се ја сећам, сад дал је тачан датум, али углавном јесте 094.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се то манифестује, шта се дешава?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па дешава се због тог, те количине, запослених људи који су дошли да раде у обезбеђењу Нафтне индустрије, и због те количине, обезбеђења морало је прерастати у нешто друго, требало је покрит финансијски, Нафтна индустрија требала је то финансијски да пропрати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Онда је вероватно морала прећи у неки други састав, мада смо ми до краја остали под обезбеђење Нафтне индустрије Крајина, без обзира што смо се звали Шкорпиони, и одред Боца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и да ли Ви знате нешто о томе кад ви постајете, да кажем, војна јединица, то претпостављам пред овај терен први Ваш, који сте сад споменули?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па шта ја знам, није се око тога, није се нешто много причало пошто од једанпут смо добили амблеме које смо стављали, одред Боца, и мислим шта ја знам, нисмо ми толко ни имали времена да поклањамо пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што сте рекли, да сте били у канцеларији када је он саопштио да треба да се иде на терен, шта вам је саопштио вама присутним?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па саопштио је да треба да идемо на терен, сад не знам на који мислите, пошто нисмо само ишли на Трескавицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, од првог терена на који крећете?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па рекао је да морамо ићи помоћи српском народу у Босни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, који је то терен био?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па први терен је био у, не могу да се сетим како се зове место, Подзвизд, Велика Кладуша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први терен?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Први терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога нисте негде ишли?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре Велике Кладуше?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, и он саопштава, шта каже тим својим сада, командирима да кажемо?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па да треба да се организује ко ће да иде, да се одреди ко ће да остане, значи класичне оне наредбе које треба у том моменту да се одраде да би се могло кренути на терен, да би се Ђелетовци оставили безбедни, значи да не би дошло ту до компликација, а онај остатак људи иде на терен. Значи он треба да се измеђ себе организују и има ко је постављен, да остане у Ђелетовце да води тај део, да не би дошло до неких компликација, а ови остатак који се, решен да иде на терен, значи речено је, тај и тај део иде на терен, значи добио је свако задатке које треба да добију, да би извршило, да се припрема изврши да би се могло ићи на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико људи је ишло у Велику Кладушу?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не могу сад да се сетим тачно, али негде колко се ја сећам, негде око шездесетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад је то било?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не могу тачно да се сетим, али мислим да је било '94., е сад који је месец био, осми, девети, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви ишли на неки терен у Бихаћ?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ја мислим да је Бихаћ био крајем '94.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било пре или после Велике Кладуше?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да је био после, нисам сад сигуран, али мислим да је било после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви одлазите и на један и на други терен?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта радите Ви лично на том, у једном у Кладуши и на овом терену у Бихаћу?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Возио сам хладњачу и храну у хладњачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте задужени са храном?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још имали неку функцију?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад реците, иду припреме да се иде на терен, јел тако?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви припремате претпостављам ту хладњачу?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин обезбеђујете храну, причајте мало?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па обезбеђујемо храну, тако што смо, имале су те њихове продавнице у којима смо ми имали могућност да дигнемо храну, значи конзерве, сва та јела која може да се служе на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колко тога Ви обезбеђујете?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не могу сад да се сетим количински колко је то било, али је било поприлично, значи у принципу је било негде за месец ипо

дана хране је било сигурно. Значи да обезбеђујем ту количину од шездесетак људи, значи без икаквих проблема месец ипо дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, колко се задржавате на ова два терена?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па на овом у Подзвизду смо били ја мислим негде око 11-12 дана. Пошто смо се били тамо отровали, па смо морали се вратити назад, и ја мислим да нисмо дуже били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а у Бихаћу?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: А у Бихаћу, ја мислим да смо били, негде око 24 или 25 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили тамо?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја сам тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је јединица радила, цела јединица шта је радила, зашто сте ишли?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не могу сада да испричам шта је та јединица тамо у том моменту радила, зато што сам се ја био разболео и ја сам био на Удбинама у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нисте били на терену?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Нисам био на терену, јел ја сам до терена, тај дан смо кренули на терен и мени је било позлило и мене су одвезли за Удбину, тако да могу нешто из приче да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте све време кажете било је око 20-25 дана у Бихаћу, терен?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не, ми смо, нисам Вас разумео извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време док је војска била на овом терену у Бихаћу, јел сте све време Ви били у болници?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Нисам био све време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колко сте били?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Пошто смо ми у том месту Жељави, то је касарна била од аеродрома, ту смо боравили, па већи део дана смо боравили у тој касарни одмарајући се, чекајући се акције које је требале да се изврше на Викић, колко се ја сећам, мислим да је Викић био у питању, село, и таман када се требало то јутро да крене, кренуо сам и ја био с њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте се разболели?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја сам се разболео и морао сам се вратити, морао сам сићи да идем у болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте оздравили, где се враћате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Нисам стигао, ја сам, пошто сам ја тих 4-5 дана био у болници, они су дошли по мене и ишо сам директно кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ђелетовце?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они се враћају са терена?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Исто, да сви комплетно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта се сад после тога дешава, сад сте у Ђелетовцима неко време, јел тако?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко дуго да ли знате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па задржавам се скроз до '95., док нисмо кренули у Трново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците нам како се то креће у Трново, ко доноси одлуку, ко Вам саопштава?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па сад тих детаља, како, шта се ту дешавало, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што Ви знате и што директно је Вама наређено?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја сам, ја сам чуо од других, пошто је мени био претпостављени Вученовић Бранислав у том моменту, ја сам чуо од њега да се иде у Трново, он је вероватно био с њима у канцеларији кад се то решавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Вама рекао Вученовић Бранислав?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да идемо на, да идемо у Босну, сад где тачно, није ми рекао где идемо тачно, пошто није знао где тачно идемо, није знао вероватно ни командант где идемо тачно. Углавном је рекао да идемо, до Пала, е сад даље ће се знати где, шта, како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је људи кренуло?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па тамо је крануло људи, ја мислим негде око стотињак људи ја мислим да је било, не могу сад тачно да се сетим, колико је тачно људи било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме се ишло?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја сам ишо хладњачом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А остали?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Остали су ишли аутобусима, камионима, 150-110-кама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то били војни аутобуси и камиони или цивилни?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја сад не могу да се сетим пошто сам ја тај дан на припреми, значи кретање у Босну, ја сам читав дан возио, значи читав дан сам припремао храну која је потребна била. Ја сам једва стигао да се само пресвучем и да узмем опрему да пређем у камион, пошто смо имали комби којим смо донашали храну до Ђелетоваца, па смо онда претоварали у хладњачу, значи читав дан, од ујутру до навече сам ја радио и онда сам само прешо у хладњачу и онда смо кренули. Тако да ја нисам стигао да загледам шта је, ко је, ал колко сам видео ја мислим да су били цивилни аутобуси, сад даље у коју су они сврху, како, шта ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је ишао командант до Пала, кажете да сте ишли до Пала?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да је ишо ципом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је са њим био у ципу?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па његово обезбеђење је било у ципу, колко се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он имао обезбеђење?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су били његови, његови чланови обезбеђења?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па био је Момић, Пера, Аца и Давидовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћемо мало да их именима и презименима Пера Петрашевић јел тако?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Пера Петрашевић, Момић Милорад, ја мислим да је, ако се, ако тачно кажем име, Давидовић Слободан и Медић Александар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Медић, њих четворица?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они били стално његово обезбеђење?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Стално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко евентуално да кажем ускакао у међувремену, још сем њих четворице?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу увек они ишли са њим?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било где да он иде?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Било где да иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се могло десит да неко од њих не иде, да пође један, два, члана обезбеђења?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Може да се деси али то је се само дешавало у Ђелетовцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да неко, мањи број да кажем обезбеђења?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па да, оде сам на линију, обиђе линију или то није, није, нису они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оквиру Ђелетоваца?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: У оквиру Ђелетоваца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад би излазили?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тамо на терену кад су били?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: На терену не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па није ишо без њих нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то. На терену је значи ишао са обезбеђењем стално?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Ви те људе који су били у обезбеђењу?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико их добро знате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па на пример, Медић АЛЕКСАНДРА јако добро знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би могли нама рећи о њему?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Мислите какав је човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је човек, неке особине, како се понашао, да ли је био војник, није био, шта је радио, тако?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па у смислу, као војник није био војник, а радио је, пошто није имао где да ради, радио је као у обезбеђењу команданта, а овако је јако добар човек. У принципу од малена смо заједно, у истом селу рођени, момчили смо се заједно, где год, увек смо заједно. Не само он и Боца и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а о Петрашевићу?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: О Петрашевићу не знам нешто много, ал кад сам га упознао, упознао сам га, није лош човек, да је добар човек, колко је он времена, колко сам ја с њиме могао да ступим у контакт, оно у пролазу, мало добавивање један другом, али ништа да сам ја њега ово, оно, директно нешто упознао, јел нисам имао прилику, ни он мене, ни ја њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, зашто баш њих, првооптужени изабрао за своје обезбеђење, јел био неки разлог?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па вероватно јесте, волео је мало да има тако виђеније људе око себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што су они били виђенији?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па тако, били су мало јачи, волео је мало више људе и јаче и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите по том принципу, физичког изгледа?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па да. Па ко и сваки други, ево данас погледајте председника неког, не може бити неки метар и жител, мора бити велик, јак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да би обезбеђивао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па јасно, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате, колко знате Вуков Александра?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко знате Вуков Александра, колко га познајете?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па њега сам упознао исто у Ђелетовце, ја га нисам знао прије, пошто је он, колко сам чуо био у Загребу, ишо за полицајца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тад кад сте га упознали, па касније кроз терене, колко га познајете?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па познам га, ето од '94., сам га упознао, и од тад га до краја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта би за њега рекли?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па мислим да има, да има, поприлично јако добру изграђену личност и да је добар дечко и да све што је радио, радио је свесно и да ништа није урадио што, што није добро размотрио да уради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А уколико би добио наређење да нешто уради, без обзира на његов став лично?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па није, колко ја знам, није он баш неког имао става према томе, он је морао да изврши наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У свим ситуацијама, чак и ако би он проценио да то не би било у реду?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па тако се понашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увек је извршавао наређења?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми од ових људи који су значи у обезбеђењу, да ли су то били људи одани команданту?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да, па не би били с њиме, он их је бирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под тим, кад кажем да су били одани, шта подразумевате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па подразумевам да, кад би на пример на команданта неко напао или да га убије, да би они поставили себе, валда би ја не знам, није дошло до те ситуације било, да би они морали себе да поставе, ал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када би им командант нешто наредио?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па извршавали су, једино је он имао команду над њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се могло десити да нешто одбију да ураде?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па то не знам, ја нисам с њима путовао, колко ја знам, они су само ишли с њиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули некад, да је неко одбио нешто да уради?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па могуће и да јесте, али ја не знам за тај случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда Ви чули да су некад нешто самовоиницијативно урадили без његовог одобрења?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, као нисте чули или не, као немогуће или?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Нисам чуо да се тако нешто десило, вероватно би се одреаговало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми овде имамо још једног оптуженог кога Ви наравно познајете, рекли сте нам, јел тако, Бранислава?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић Бранислава, шта знате о њему, шта би нам рекли о њему, шта је он радио, какав је био?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па он је био механичар и возач, значи јако је добар механичар, значи у ситуацији кад неко возило се поквари он онда реши у најкраћем могућем року, значи мајстор је био врхунски што се тиче свих тих возила, он је одржавао комплетна возила од обезбеђења, а сад Шкорпиона или тако да кажем, у принципу је душа од човека, а сад, шта се десило, десило се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вам је он био, у каквим односима је он био с командантом?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па шта ја знам, не знам сад неки однос, какав би они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били блиски, добри, одани, родбиниски, било како?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па били су добри, сасвим логично, нико ми нисмо били, да смо ми били у некој завади са командантом, мислим логично да не би били тамо, не би издржао ја или он, ил би ја сам напустио или би ме он отеро, нешто би се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сад смо рекли да сте кренули за Пале, јел тако?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је командант у ципу, Ви сте у хладњачи, камиони иду, аутобуси, долазите докле?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Долазимо до Јахорине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта бива на Јахорини?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: На Јахорини ја мислим да смо преноћили једну ноћ ил две, нисам сад сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта тамо радите?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Тамо смо се одмарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ради командант?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Сад те појединости не знам, шта је он, дал је ишао негде или је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га виђали да је одлазио на неке састанке, да је негде ишао, да је неко долазио код њега?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не могу то сад у детаље да се сетим, дал је негде он ишао или није, можда и јесте, ја не знам, не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате уопште да је он одлазио, не само ту на Јахорини, него и раније у Ђелетовце или на другим теренима, да ли је одлазио?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па он јесте одлазио, ал нисам ја знао где он иде и на које састанке иде, нисам имао прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте знали с ким је у контакту?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сазнање Ви нисте имали?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па имао бих кад бих на пример ја био с њиме па да ми каже да је био ту и ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па дал се то десило?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад Вам није говорио?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дал сте га Ви лично виђали да иде на те састанке или да неко долази?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Оне који су долазили то сам знао а кад је ишао ја нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад сте значи сада на Јахорини, да ли сте га тада видели да је одлазио на састанке или да је код вас неко долазио?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Код нас није нико долазио, колко се ја сећам, можда је неко и дошао, али ја нисам видео, сад дал сам ја спавао или сам био с војском, картали се, то је сад оно од – до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем вас ту на Јахорини јел било још неке војске?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли на Јахорину, па боравите кажете два дана, јели било још неко од војске?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте ви били?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Колко ја знам није било никог, само ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никог нисте видели ту у близини да је имао неке друге униформе, да је неко?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па било је униформи, који су шетали, али ја не знам ко је то био и шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, није био неко кога сте препознали по неким ознакама као што сте ви имали Шкорпионе, да они су имали неку другу ознаку или да је била војска и то?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате коме је Ваша јединица та Шкорпиони припадала, јел она била самостално оформљена тако као једна илије неком припадала?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па мислим да смо припадали у склопу, у склопу Војске Републике Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Српске Крајине?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Српске Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему то мислите?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па мислим да смо тако припадали, јел немогуће је да нешто постоји а да ми не будемо позвани, на пример да у, пошто је војска имала обавезу да чува границу скроз, значи да се држала линија, значи немогуће да ми нисмо подпадали под неку обавезу војну, да не будемо позвани, значи били би позвани да није регулисано преко војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада чули да је неко рекао ми смо део војске Републике Српске Крајине?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: То не могу да потврдим, јел не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се причало о томе у јединици?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па причало се јесте, ал сад колко је то истина ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се причало?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па причало се да смо у саставу војске Републике Српске Крајине, значи да подпадамо под њих, значи по директно ко што је, мислим колко се ја сећам генерал Лончар, да смо припадали под њих, е сад колко је то истина ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био генерал чега?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па војске Републике Српске Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само што је био генерал, јели био неки командант, или шта, да ли знате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па вероватно био је и командант, ја не сећам се сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само га знате по имену и по чину, јел?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви никад нисте ишли са командантом на те састанке, неке на које је он одлазио?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па нисам имао прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли је неко ишао са њим?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не знам ја сад, обезбеђење кад иде с њиме, дал су они могли да уђу или нису, ја не знам. Углавном јесте ишо, а сад дал су они могли ући с њим, то је зависило од њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је Вуков рецимо некад ишао са њим на састанке, као његов заменик?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате одакле сте Ви добили наоружање?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па реко сам Вам да смо добили наоружање из војске Републике Српске Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад крећете у Трново, на терен на Трново, да ли добијате неко ново оружје, или користите оно Ваше које сте већ имали.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па нисмо добијали ново оружје колко ја знам, имали смо што смо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад нисте мењали оружје, па уместо старог, рецимо пиштоља или аутоматске пушке да добијете неку нову или тако?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па јесте долазило, али то ја мислим да је из војске Републике Српске Крајине, да смо добијали нешто наоружања, пошто се јединица ширила, повећавала, значи вероватно се требовало оружја више да би могли и њима да се поделе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате униформе одакле сте добили?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Тај део не знам, углавном смо је добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Е сад преко кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад смо дошли значи до Јахорине, ту боравите, спавате и шта се дешава после тога, јел Вам неко издаје наредбу, јел каже где да идете, како знате где да идете?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па командант је рекао да идемо даље, да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме је то рекао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ја не могу сад да се сетим тачно коме је издао наређење али углавном сам ја чуо да треба да се крене, да се пале возила и да крећемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где крећете?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па у том моменту ја нисам знао куд идем, углавном сам возио, возио сам у колони сам возио, па сад куд завршимо, ту ћемо завршит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте кренули, да ли се сећате, јел то био дан, вече?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па мислим да смо навече кренули, да је падало вече и да смо са Јахорине кренули у Трново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли редовним путем?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ја сад не знам тамо шта је редован пут био онда, а шта је нормалан, мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био нормалан, асфалтиран пут?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато Вас питам?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ишли смо обичним путем, преко планина, брда, немам појма одкуд сам и прошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колко путујете тако?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па негде четири, пет сати смо ја мислим путовали, знам да смо дошли ујутру рано, негде око четири сата, три, четири сата смо дошли у Трново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ишли аутобуси?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда, шта се с њима дешава?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да су аутобуси били остали на Јахорини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и кад дођете до Трнова, шта онда бива, где дођете?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Кад смо дошли у Трново, онда смо распоређени, прође се Трново према Фочи и онда смо са леве стране, биле су викендице напуштене и ту смо ми стационирани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вас је распоредио ту?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја не могу сад да кажем ко је, неко јесте, ал не знам ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама рекао, директно да се ту распоредите?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Како мислите ко је мени рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам неко рекао, ти ћеш бити ту, ја ћу бити?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ја сам ишао возилом за њих, и дошао сам тамо где треба да дођем, е сад, пошто сам ја био предзадњи колко се сећам, значи ја сам, иза мене је још била, ја мислим 110-ка, једна са војском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где сте Ви спавали?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ја сам спавао у камиону, у почетку сам спавао у камиону па сам, на крају сам у викендици спавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се налазила та викендица, рецимо у односу на викендицу где је био командант?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па неких, шта ја знам, 25 метара је била викендица од викендице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту где је био командант, ко је још био с њим?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Његово обезбеђење, била је веза, и стража.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је функционисала веза?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Вероватно је добро функционисала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, непосредно, да ли сте имали контакт неки, да присуствујете неком успостављању везе?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па нисам ја баш присуствовао, ја баш нисам с њима, баш толко седео и дружио се али они вероватно знају између себе, ко је, како је то функционисало, вероватно је добро функционисало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се сместио Вуков Александар?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Вуков Александар, ја не знам где се он, где је он био, углавном ја кад сам га био виђао, виђао сам га на линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте га Ви то виђали?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не могу сад тачно да кажем, којим данима, углавном сам је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, одкут Ви, како сте дошли до тога да га видите на линији, јесте ли Ви ишли на линију?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ишо сам на линију, кад сам задужио био камеру, онда сам био ишо на линију да мало снимам, то сте могли и да видите ако сте гледали касету. Снимао сам тамо људе који су држали линију и обишо сам тај део да видим како изгледа, шта и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вуков стално био на линији?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не могу то сад да потврдим, вероватно се долазио одмарат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви кад бисте то одлазили, јесте га затицали тамо?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ја кад сам био, био сам ја мислим један пут или два пут сам био, али мислим да сам један пут био на линији и да сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За све време терена које проводите, Ви сте једном били на линији, јел?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колко дуго остајете на том терену?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: На том терену, ја мислим да смо били негде месец дана смо ми на том терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дал је командант одлазио на терен, дал знате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: На линију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На линију?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да јесте. Ја мислим да је ишо, не могу сад тачно да тврдим дал је ишо или није, негде јесте ишо, ал пошто смо ми били неких, шта ја знам, неких три, четири километара од линије, сад нисам ја њега мого да питам куд ћеш, шта ћеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колко сте били далеко од Трнова?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Од Трнова смо били неки километар, од прилике, није ни километар, негде седамсто, осамсто метара, ал то је малтене у саставу ту са Трновом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је он одлазио у Трново, да ли знате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па вероватно јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вероватно из чега произилази?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па видео сам да иде негде, али нисам ја могао да га питам где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте знали где иде?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Нисам знао где иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се ова камера појављује код Вас у јединици?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па камера се појављује још, па кад смо ишли, па још од први пута ја мислим да, кад смо ишли у Подзвизд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је носио ту камеру?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Камеру је носио Сова, а зове се Душко Косановић, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле њему камера, јел то његова?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па није била његова камера, била је позајмљена од Цафера, сад како се он Момировић Драган, ја мислим, нисам сад сигуран, како се он тачно зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што ће камера ту уопште, шта је функција била камере?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па вероватно да се сниме тамо где смо били, шта се радило и боравило и то, да има командант за успомену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви то гледали некада, после рецимо терена у Кладуши, јесте ли гледали некада?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па нисам имао прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте лично?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате да су други гледали то што је снимамо, кажете на терену?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па претпостављам да јесу, сад не знам тачно ко је све гледао, мене то није било интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел стално снимао камером, дал је често снимао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па колко ја знам да, да је снимано и комплетни Ђелетовци и да је снимано кад смо ишли на терен, е сад колко је он шта снимао ја нисам имао прилике то да гледам нон, стоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дал је њему неко рекао да носи камеру?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па вероватно јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Ви лично да му је неко рекао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Мислите за Косановић Душка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је њему рекао да сте Ви чули, да је Косановићу рекао, ти ћеш узет камеру носи и снимај, то Вас питам?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па чуо сам из приче да је то комадант наредио, нисам чуо тачно из његових уста да је он наредио за Косановић Душка да носи, ал сам чуо из прича, да је, као запослио је Косановић Душка који је дошао вероватно на плату и да иде да снима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи његова функција је била, функција сниматеља?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Функција сниматеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа друго није радио, Косановић?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ништа друго, колко ја знам није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко други сем њега, понекад евентуално снимао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па није нико, није нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само он?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Само он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми колко дуго остајете на Трнову, дал се сећате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па реко сам Вам, негде око месец дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око месец дана. Ви сте све време ту?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта радите Ви, каква је Ваша функција била?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па моја функција је била да одредим количину хране која је требала да иде на линију. Значи сад не сећам се тачно дал сам био дао за два или три дана, унапред сам давао храну која се носила на линију и распоређивала сваком војнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме дајете ту храну, ко носи?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па колко се сећам носио је Медић Бранислав и, како се звао овај други возач, Ђука, Ђука смо га звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви дајете њима значи храну, конзерве или не знам шта већ и они стављају?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па, било је пар војника који су били задужени за то да подигну храну и који су са возачем ишли до линије и да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се могло доћи камионом до линије?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па није се могло скроз доћи, али онда су они вероватно чули се везом, па онда они сиђу доле па се узме храна, па се однесе. Сиђе се, шта ја знам, са три, четири човека који преузму ту храну и однесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви кажете само сте један пут ишли на ту линију?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја сам ишао са камером један пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А без камере?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Без камере колко се ја сећам нисам ишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи нисте раније ишли, да знате где је та линија, Ви нисте знали где је линија, ако нисте били тамо?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него је Вуков долазио, кажете, јел?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Нисам Вас разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него је Вуков силазио и долазио код вас у базу?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па Вуков је долазио да, сви су они долазили, ми смо комплетна јединица која је била у тим викендицама стационирана, значи комплетна јединица, е сад једни су остајали да се одмарају, једни су ишли горе да држе линију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких који су стално били на линији, да нису долазили на одмарање?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате то?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја сам чуо да је било пар њих од извиђача, сад дал је Вук с њима био не могу да потврдим, јел се стварно се не сећам, можда и јесте дечко био нон стоп али не могу да се сетим сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је било пар њих?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: То би већ они који су били с њима на линији боље то потврдили него ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како дође камера до Вас?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па камера је дошла тако је Сова се разболео, сад због чега се он разболео, шта је било ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Косановић?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Душко.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па добро Сова, ја сам навико Сова.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема проблема, само да идентификујемо чији је надимак Сова, због тога?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: И он је разболео се и враћен је у Ђелетовце, кући у принципу у Шидске Бановце, пошто је он из Шидских Бановаца?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И није понео са собом камеру?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не, камера је остала и.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: У команди.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код комаданта или код неког другог?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Код комаданта у његовом ресору.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој викендици?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја сам дошо тамо, увек сам ја ту, зезао се са Момићем и са Давидовићем и са Ацом, увек сам ја ту њих провоцирао, нормално, свакидашња досада да се убије, и командант је изнео камеру и бацио ми камеру, ево ти каже, снимај.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вам је рекао?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па рекао ми је «Ево ти камера», да снимам, кад буде требало да снимам, у принципу није он морао ништа да каже, довољно је било да ми је да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре овог догађаја због кога смо овде, колко је то дана, пре овог догађаја да Вам је дао камеру?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим дан или два, нисам сад сугуран.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За тих дан или два, да ли Ви нешто снимате?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не снимате?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то одлучите да снимате било шта, јел Вам неко нареди или по слободној вољи?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па зависи од ситуације, нешто сам, па у ствари ништа нисам снимао што сам хтео по својој вољи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, да ли сад кажете, е сада би било лепо да снимим ово, па снимите, или Вам неко каже, узми камеру и сад снимај?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па сад зависи од ситуације не могу сад да кажем да, да ми је бранио нешто да снимим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли се десило да Ви самоиницијативно снимите, или сте снимали по наредби, то Вас питам?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па то је сад, не знам како то сад да одговорим, на пример сад када сам, одем на линију да снимам мого сам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел Вам он каже, узми камеру и отиђи, Стојковићу узми камеру сада и иди на линију снимај, или Ви узмете камеру и одете сами да снимате?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па нисам ја мого сам да напуштам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам, зато Вас питам, него Вам неко?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Добро, можда нисам разумео баш питање.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, е па Вам кажем, ко Вам то, јел Вам то командант нареди?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сем њега неко може да Вам нареди?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па мого ми је наредит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је неко некад наредио?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само командант Вам је наредио?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Само командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да снимате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам он каже и шта да снимате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па у принципу је више говорио да одем међ људе мало да, да ме виде да се орасположе да мало, да попричам с њима и успут да их мало и снимам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то. Добро. Нико други Вам није дао такву наредбу или такав предлог да идете да снимате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се Ви сећате да сте сами из чиста мира узели камеру и отишли да снимате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па није се то десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није се десило. Сем значи овог догађаја који сте снимали, да ли сте још нешто снимали, после, пре, пошто кажете пре нисте, сад значи?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па пре та два дана кад сам добио камеру, таман се и десио случај да смо, да су доведени били заробљеници, и да се десило ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко дана је камера код Вас у рукама?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Како мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко дуго Ви држите камеру са собом, јел до краја тог ратишта или колко?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па камеру сам само ја држао, скроз док је била исправна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колко је то било?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: На неких, шта ја знам, петнаестак дана је била исправна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се после десило?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: После се покварила и остала је била на Јахорини. Није се више користила зато што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је однео на Јахорини?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ја сам био на Јахорини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тамо сте је оставили, и коме сте је дали?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Живановић Бранку и остала је код њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је он?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Он је био возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Камиона, он је возио камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један од та два Ваша, један од Ваших камиона или неког камиона?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па неких камиона који су били посуђени за потребе јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте баш њему дали?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па нисам имао коме другом, кад је он био задужен за тај сектор који су остали тамо где су били наши камиони који су остали на Јахорини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је остао с њима?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: И он је остао тамо, били је три, четири човека, не сећам се сад тачно, али знам да је Бранко Живановић то кординирао с њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је командант знао да сте Ви њему оставили камеру?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Знао је, знао је кад сам му ја реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажем, како је то ишло да њему оставите, то нам испричајте, Ви кажете, јел кажете неком, камера се покварила, јел кажете?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Реко сам му да је пандркнула камера и да сам оставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме кажете?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па команданту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта он каже на то?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Он каже добро, даћемо да се оправи и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел каже коме да дате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па није лично реко, ја сам реко ево оставићемо код Бранка, гди ћу је вуцарат са собом, гди, шта да радим с њом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то, то значи, мало причајте Ви догађај како се дешава, ја не знам шта се дешавало Ви ми морате мало испричати?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па лакше ми је кад Ви питате, не могу ни ја све да се сетим, није баш удобно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте али непрекидно питам, волела бих да Ви мало причате.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не могу све да се сетим, мало блокира и мозак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тако Ви дадoste њему камеру?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Дао сам њему камеру, и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како даље, шта би са камером, после тога?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ништа, није се оправила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Камера се оправила тек кад смо дошли у Ђелетоце и однели је не знам ни ја, негде смо у Београд је однели да се поправи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је однео?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Сад ја не знам тачно али мислим да Џафер, да је враћена камера и да смо му дозволили да оде у Београд и да се оправи камера, и да он донесе само рачун и да се уплати са Нафтне индустрије Крајина, да се плати рачун, преко рачуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је поред команданта постојала нека команда, ту сада на терену, не више у Ђелетовцима, него ту у Трнову, кад сте дошли?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Како мислите команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојала, знате шта је команда, команду чине неколико људи па једно од њих је командант а остало су да кажем?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да, да, јасно, па постојала је, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е ко је био у тој команди сада ту у Трнову?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па био је командат и његови који су били ту, ја мислим да је ту био, па био је Вук, али он није био, већину је био на линији, колко се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је онда био у команди?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па у команди је највише колко се ја сећам, проводио командант и његово обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би била команда. Командант и обезбеђење чине команду?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па да. И ми овако летећи, који смо долазили на картање и то, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али мислим неко од ових других команди, да кажем лица?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ови други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командира, чета?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па они су већином се одмарали, али они су морали да иду на линију, нису они могли седет с њиме ту и забављати се, људи су морали да се одморе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи за време док сте ту на Трнову, да ли Ви присуствујете одређеним наредбама, које командант даје неком од особља, било командирима, било извиђачима, било Вукову, било коме, да ли сте некад чули да је нешто наредио, иди сада на линију, или однеси, донеси нешто?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па јесам чуо сам, како нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је наређивао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вама нешто наређивао у вези хране да набавите, да идете?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Јесте, да и то је наређивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта вам је наређивао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па реко је дај више хране, дај повећај хлеб, дај, било је ту милион наредби, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте набављали хлеб?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па из Трнова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па сад не знам, то би најбоље мого рећи, Медић Бранислав, пошто је он ишо по њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то била продавница, пекара, шта је било, да ли знате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Где је он ишо тачно ја не знам, али мислим да је ишо у пекару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некад ишли по хлеб?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не, нисам никад ишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи он је искључиво ишао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па он је искључиво, можда је још неко ко је ишо с њиме од војске да иде на телефон да се јави кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта после уради с тим хлебом?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па тај хлеб он је директно ја мислим један део је остављао који је требао, количина, која се одмарала, значи остављао је нама директно, остављао је код нас овде у команди, а други део се носио на линију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад оде он по хлеб, јел дође прво до Вас до команде да остави хлеб или одмах оде на линију па после, да ли знате којим редоследом?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не могу то, сад да причам о томе, у то доба већином сам ја спавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он ишо по хлеб, чиме?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да је била 110-ка, или 150-ка, сад нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате у које време је ишо по хлеб?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па мислим да је ишо негде око шест сати, ја мислим седам, нисам сад сигуран, претпостављам да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ујутру?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: У то време да је он ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свако јутро?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Свако јутро, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он оде, узме хлеб и онда?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па тако сам чуо из приче ал највероватније тако је и било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви њему дајете ове намирнице које треба сад он да носи, или како?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па било је задужен, највише смо то навече одрађивали, тако да не морам ујутру устајати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дате му намирнице и он то носи?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па да, он то однесе и, зна се тачно колко дана се, да намирнице се да, и то се однесе и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате докле је он ишао камионом, пошто сте рекли да камион није могао ићи до линије, да ли знате то место докле је он могао да дође камионом'?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па то не знам, нисам никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада, управо то Вас питам?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Никада ја нисам ишо с њиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икад ишли?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Никад нисам ишо с њиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад нисте ишли, да би знали евентуално где се то налази?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се уморили, хоћете да направимо паузу?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па могли би право да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да направимо једну кратку паузу па ћемо сад да кренемо у вези самог догађаја?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Мало да се консолидујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес прекине, ради паузе за одмор у трајању од 15 минута.

Ево петнаест минута ћемо направити паузу.

Настављено у 11, 30 часова после паузе за одмор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Замолићемо сведока, изволите?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, ја бих само замилио, имам сигнал од мог брањеника Вуков Александра да му је врло незгодно да седи због тешких рана које су у таквом стању сада да му онемогућавају да седи на овако тврдој подлози, ја не знам да ли имате неко техничко решење, моје је да Вас упозорим а да једноставно покушамо да нађемо неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли нека столица, да се принесе од тих?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Јастук или столица, ако би му било zgodније тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете моћи у овоме, јел ће Вам ово. Па или ова или та, немамо друге врсте?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема проблема. Јел боље Вам тако, у реду. Господине Стојковићу јесте се мало одморили?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел можемо да наставимо?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Можемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошли смо до овог спорног догађаја, причајте нам мало о томе, како, ко Вас је пробудио, када Вас је пробудио, где сте, шта Вам је рекао, где сте ишли, шта сте радили, све редом?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не, нисам могло да се сетим ко ме је пробудио, углавном је дошао са поруком том да ме Боца зове, да понесем камеру, треба нешто да снимам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та особа која Вас је пробудила Вам је то рекла?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да. Тог детаља се сећам, углавном кад сам ја, на брзину се обукао и дошао пред команду, ту су већ били, пробуђени сви остали, и ја сам дошао ту где је командант стојао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био са командантом ту?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ту су били сви већ, Медић Бранислав је био, био је Пера Петрашевић, био је Момић и био је Давидовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: И било је ту још који су држали стражу, не могу да се сетим ко је сад тачно био у, који су држали испред команде стражу и који су држали још ту пар викендица, било је ја мислим три до четири човека још који су држали стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел још неко био?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не могу сад да се сетим, вероватно је био и овај који је радио на вези.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић Александар, јел био?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да. Јесте био, ја њега сам заборавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта они стоје око команданта и Ви прилазите?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ту смо оно, стајали у цумле, како другачије да кажем, сви смо стајали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сад он каже, коме?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па у том моменту нам није ништа говорио, кад сам ја дошо већ, кад смо требали да кренемо он каже: »Иди то сними».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вам каже?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па реко ми је «иди то сними», ево буквално тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иди то сними, Вам каже?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви питате шта?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па нисам ја запиткивао шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дал сте знали шта?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја сам само питао шта је то, видећеш, и углавном је рекао шта се чека, пошто су сви причали углас, ајде идите то урадите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, коме он то каже?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па свима нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви који сте били у групи?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви близу стајали сви?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте чули кад је он то рекао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, још једном ми поновите, којим речима је рекао ако се сећате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Мени је лично рекао «Иди то сними».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, осталима?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: А осталима је реко, ајде доста приче ајмо да се изврши задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел рекао шта треба да се уради неком, дал сте чули?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па вероватно је он њима претходно дао команду шта треба да се уради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули да је некеме директно рекао да се уради то и то?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не. Не могу то да потврдим јел нисам то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да се неком директно обратио па реко рецимо, ти Ацо уради, или ти Перо или ти, или је свима тако заједно рекао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Свима је тако заједно рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта онда бива?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: И онда смо сели у камион, пошто ја нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е чекајте, онда колко је удаљен камион од Вас где се Ви налазите сада?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па шта ја знам, неких три, четири метра, не знам дал је било и толко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је био окренут камион, да ли је тај задњи део био према Вама окренут или?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Задњи део је био окренут према нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била отворена цирада јел имао цираду, јел била отворена, затворена?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Колко ја знам није била тад отворена цирада, кад сам ја дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви долазите до камиона?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Кад сам дошао до камиона, прво сам почео сам да причамо тамо, била је прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, где идем јел у том?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не могу да се сетим сад тачно шта смо причали, све, углавном је била ајде брже да се седа у камион и да се иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питате ли Ви где се иде, шта се ради, који је задатак?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па нисам тад питао, скроз док нисам сео у камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко седа где?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па колко ја знам Медић Бранислав је сео за волан, ја сам сео до њега на мотор, онај тамо како има она избочина од мотора, и не знам ко је сео са мном, да ли је био Момић или је, ал колко сам по снимку видео, сад колко сам мало видео снимак, видео сам, ја сам мислио да је Пера седео поред мене. А онда сам видео да Пера није седео поред мене, а онда је највероватније Момић седео. А нисам ни томе сигуран, да ли је он седео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли знате ко је у овом другом делу камиона, у кошу?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па сад, пошто тај један споран, који је седео поред мене, ови су други остали седели назад, ја мислим да је Аца и Пера и Давидовић седели назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви седнете у камион и камион крене?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Кад смо кренули, ја сам питао Бранета, шта је ово, шта се ово дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта Вам он каже?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Е онда ми је Бране рекао, као да су то заробљеници из Сребренице, и да треба да се они ликвидирају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви кажете на то?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па нисам ништа рекао, ћутао сам

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вам је баш тако рекао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ја мислим, не знам дал сам сад дословце баш тачно рекао, ал у том контексту је било тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али неспорно у смислу да треба да се ликвидирају?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док се вози камион, да ли Ви снимате нешто за то време?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви све време значи седите напред и ови седе одозада, Ви не видите још заробљенике, јел?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не, нисам видео заробљенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни у једном моменту док није стао камион видели?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел нешто коментаришете за време тог пута?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ја колко се сећам нисам ништа коментарисао, кад сам га питао, даље смо ћутали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко путујете?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па неких колко се ја сећам, десет до петнаест минута, можда и двадесет не бих сад да се сетим тачног временског периода, од прилике то би било два до три километра колко се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви зната куда идете, да ли знате тај правац?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Знам да смо дошли у Трнову, и онда смо скренули лево у Трнови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама познат тај пут којим сте ишли?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ја тим путем никад нисам ишо, тад је било први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И идете до неке тачке, и онда?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Кад смо дошли ту где смо дошли, стали смо, да ли су они туда носили храну кад су већ знали, ја не знам како су они знали до ту да се дође. Углавном смо ми ту дошли, и изашли смо напоље, ја сам упалио камеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић Бранислав је зауставио камион?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако, на то место?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Логично мислим, па не можемо излазити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, зауставио камион и шта се онда дешава, ко излази из камиона?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Излазимо напоље и ко је седео поред мене ја не могу да се сетим, ко је седео, углавном један од њих је седео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: И ја и Бране и тај смо изашли, и ови одостраг су исто изашли напоље, и ја сам изашао, онда сам отворио, пошто сам, у торби сам имао камеру, ја сам отворио и узео камеру и почео сам да снимам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви прилазите сада кошу камиона, јел тако?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да прилазим, да, са подигнутом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тада отворена цирада?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Цирадом, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко је отворио пре?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да неко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него што сте Ви пришли?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да, док ми нисмо изашли, он је отворио цираду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је то урадио?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кад углавном приђете задњој страни камиона, шта Ви видите, шта, ко је ту испред камиона, ко је у камиону, шта се дешава у том моменту кад прилазите?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па колко се сећам испред је био Аца и Момић, Пера је мало отишо по страни колко се ја сећам. Углавном сам ја истог момента почео да снимам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, шта Ви видите тад, први пут видите шта је?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Тад сам први пут видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта видите?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Видим људе који су били везани на леђа и који су лежали, потрбушке су лежали у том делу камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На поду камиона?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: На поду, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови остали ваши људи су изашли из камиона?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Изашли, да, из камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта раде ту око камиона?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па тог момента су стојали и чекали су даље шта ће се даље одвијати, ја нисам знао шта ће се даље, и како ће тећи ток развијања, нисам био у току.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се одвијало даље?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па одвијало се тако што сам ја кад сам упалио камеру истог момента почело да ми блинка да је празна батерија, ја сам одреаговао, ја кажем батерија је рикнула, треба ић по батерију другу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том моменту где су заробљеници?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Они су још били у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камиону?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Камиону. И кад сам ја рекао да је батерија рикнула, онда су, онда су, реко Бранету да треба да иде да донесе друге батерије које су остале код мене у камиону, где сам спавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: И онда је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви нешто успели да снимите с том батеријом?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па већину дела док он није дошао, ја сам снимео. Има један период који није вероватно снимит, ја се тог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е чекајте само да дођемо, сад смо код старе батерије, јел сад излазе заробљеници?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па излазе заробљеници, зато што, што се дошло до тога да Бране мора да се врати назад у команду да узме друге батерије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви то успевате снимити са том батеријом?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Успео сам снимит, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Излазак заробљеника?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Излазак заробљеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви снимате, где они иду после тога кад изађу из камиона?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Чим су изашли, отишли су десно од камиона, била је мало увала и ту су легли, опет потрбушке, један до другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли им је неко наредио да изађу из камиона?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Вероватно јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате ко?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не могу сад да се сетим пошто су сви углас викали, излази напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви ту присутни које сте набројали сада, који су ту?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не могу сад тачно рећи који је баш буквално реко да, да, то је детаљ вероватно који мени није био у том моменту битан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је наредио да легну ту, кажете, то је лево од камиона, јел тако, кад се изађе, односно десно?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па зависи како сам ја стајао, ја сам у том моменту стајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У правцу камиона, рецимо кад гледамо?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја сам стајао иза камиона, назад, значи мени је било са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро. Е, сад јел неко наредио да они легну ту где су легли?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па вероватно јесте, да ли је сад, да ли је од њих неко реко, вероватно јесте, кад су морали да легну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате ко?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па могу само да претпоставим да је један од њих, ал не могу да се сетим тачно који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви констатовали да вам се батерија покварила у моменту док су они још били у камиону, из овог Вашег излагања, поризилази?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па чим сам упалио камеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах сте констатовали?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Одмах је почела да блинка да ми показује да је празна батерија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте успели да снимите излазак и то кад су они легли?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се сад дешава, они леже, Ви сте где, Ви лично?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Они кад су легли ја сам остао на оној позицији у којој сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је та позиција?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Значи како је, како је био камион ја сам испало је да сам сад кад је, онда сам стајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако су они?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Отишо мало напред како да кажем на запад сам отишо у том моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако су они десно од камиона, како смо утврдили, ако гледамо према кабини камиона, они се налазе деснео, јел тако сте рекли?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па они сад кад се окренем, ја на пример сам гледао у Трново, значи са десне стране су били доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте иза њих, испред њих, са стране?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја сам са стране, значи опет десно од њих и од камиона где је био стао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од последњег да кажемо десно, ако су овако сви лежали?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да од последњег десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то Вас питам?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сад снимате како они леже?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се сад дешава?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па онда се дешавало да је Бране окренуо возило и отишо по батерију, он је отишо по батерију, ту су десно нека испитивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е чекајте немојте само тако, полако, колко траје тај одлазак по батерију његов, колко дуго Ви чекате батерију?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не знам, ја мислим негде од 20-25 до 30 минута, тако од прилике колко би могло да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава за тих 30 минута, то је доста времена?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па јесте доста времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они леже, Ви стојите?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Они леже, ми стојимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па било је испитивања, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко испитује?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Колко се сећам, први је Аца био испитивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је испитивао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не могу сад тачно да се сетим, углавном је било нешто око секса, је било у питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта их је питао, реците нема везе, ми овде свашта чујемо, оно што сте Ви чули то нам морате пренети, без обзира шта и којим речима?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па неугодно ми је баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема шта да буде неугодно, ми смо навикли на све овде, нема ништа овде неугодно?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па колко сам ја задњи пут, колко сам ја разумео шта је питао а то се чује и на снимку, питао га је, као овог задњег десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог до Вас, значи који је први до Вас?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: До мене је питао, зато се и чује шта га је питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта га је питао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Питао је «јеси прцао».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: И он каже нисам, а Аца му је рекао као «и нећеш» у том стилу неком је рекао, сад дал сам тачно преформулирао, нисам сигуран, али тако је нешто у том контексту је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је још неко нешто питао, сем тог првог што кажете?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па колко се сећам, ја сам нешто био провоцирао Момића, ал не знам шта сам га провоцирао, не знам шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Момића?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте имали њега провоцирати?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не знам зашто, углавном ја и он смо се увек тако, добацивали један другом, и ја сам њега провоцирао као да он нешто пита, а он је одбијао уопште нешто да пита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко још разговарао са заробљеницима сем Александра?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ја мислим да је Пера нешто причао, али не знам шта, углавном мислим да је, нешто их је питао и онда су прекинули са пуцњавом изнад главе, доста, тишина и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је пуцао изнад главе?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да је Момић пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па овима који леже доле, заробљеницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они нешто причали, да ли су тражили нешто, да ли су плакали?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па они су нешто, они су одговарали вероватно на питања и јесу одговарали на питања и онда су на крају почели сви углас да одговарају и онда су прекинули са тим рафалом су прекинули разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су нешто тражили?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја не знам да су тражили нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу питали нешто да им се да, донесе да им се нешто?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Колко ја знам не, у том моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док леже ту све време.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су плакали, кукали?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па нису, ћутали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их је неко тукао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Колко ја знам није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их је неко шутирао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ја не могу сад да се сетим дал је неко од наших, ја мислим да није, од наших није нико да их туко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од њих изгледао да је претходно био малтретиран?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико њих?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим тројица, колко сам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то што Вам је указало да су малтретирани?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па имали су подливе испод очију, значи били су тучени, е сад где су били истучени ја не знам, али углавном ја мислим да су они такви и дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Процењујете да је то било пре него што су они дошли ту код Вас.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ја дођем до таквог закључка, нисам их видео претходно, значи тог момента сам их видео кад су изашли из камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док су излазили из камиона, да ли их је ту неко тукао, гурао, шутирао, малтретирао или било шта слично?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не знам, ја мислим да је можда само онај који је био унутра, а то ја мислим да је Пера био и да је једног можда ударио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можда или га је ударио?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па нисам сад сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Вам идеја да је можда, мислим то је нешто, или је ударио или није ударио, знате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па добро јесте јасно, ја мислим да јесте ударио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како га је ударио?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да га је ногом ударио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, шутнуо?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па како је он седео, ударио га је нако из седећег положаја, мислим да га је мало нагазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на који део тела, да ли знате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Е то се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што га је ударио, из чиста мира или је овај нешто?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не знам зашто га је ударио, пошто сам ја већ био даље од камиона, сад шта је био разлог што га је ударио, ја не знам

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем то један пут, тог једног, да ли је још неко ударио неког?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или он?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Колко ја знам не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приликом изласка да ли их је неко гурао да изађу што пре?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не сећам се тог дела, ја мислим да није нико, нико ударио неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи нико ништа није тражио доле док је лежао да му се донесе, да му се да нешто?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Колко ја знам не. Колко се ја сећам тог дела ја мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви нешто коментаришете док снимате, јел Ви кажете нешто?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па има један део колко се ја сећам, да сам коментарисао, а тај део је само што сам Момића давио да нешто каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли коментаришете ту батерију која Вам не ради?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Јесте, и то сам коментарисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не могу то сад тачно да кажем, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од прилике?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Знам да сам, да је било само да сам рекао ево и ова је пандркнула следећа, кад је била, кад је он донео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте нешто још уз то опсовали, нешто рекли, нешто?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па могуће, да јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жаргонски се изразили?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Могуће да јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта сте?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Морао бих снимак погледати, вероватно се чује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад овако по Вашем сазнању док, добро и Ви тако ту, реците ми како су изгледали ти заробљеници, јесу изгледали као војници, озбиљни, онако прави војници или су изгледали као цивили или као?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па то сад, пазите то сад, тај сегмент је јако тешко објаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па покушајте?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Пошто смо знали да један део тог њихове војске да нису имали униформе, један део је имао, е сад, дал су они били цивили или нису били цивили, то је сад врло дискутабилно, у оном моменту кад су они били тамо код нас, били су у цивили, е сад, пошто смо ми имали прилике да видимо да су они, да се воде борбе и у цивили сад треба, како да то сад разазнамо шта је, да би неке појединости знали, морали би знат нешто друго а ту испитивање није било, значи није се десило да се дознају неке генералије од посебно сваког човека тог који је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вам по узрасту изгледали као војници?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па колко се ја сећам ова двојица и да, а ова тројица су били, колко се ја сећам, да су били млађи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко млади да ли знате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па шта ја знам, тако негде око, од 18 до 18 година, колко сам ја проценио, можда сам погрешно проценио, не знам, то је сад моје виђење те ситуације, а ова двојица сам сигуран да су били мало старији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од њих Вама рекао ко су ти уопште људи?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ја сам само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем овог коментара који Вам је рекао Бранислав, Медић Бранислав да треба да их побијете дал Вам је неко објаснио и у ком моменту, ко су ти људи које треба да побијете, што да их побијете, односно да их побијете?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Колко сам ја сазнао, што сам сазнао у камиону, тако сам чуо и накнадно, значи касније кад смо дошли назад сам чуо да су они били заробљеници из Сребренице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заробљеници само, или нешто уз заробљенике, да ли заробљени цивили, рањеници и војници, да ли нешто

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па није се коментарисало ништа даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само заробљеници из Сребренице?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Само заробљеници из Сребренице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта ће они ту сада ако су заробљеници из Сребренице, како дођоше ту до вас, јел неко рекао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па вероватно их је неко довезао, ја не знам ко је довезао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко рекао, па питам да ли је Вама неко рекао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја не знам ко је њих довезао и како су они дошли до јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта ће они код вас сад у јединици, јел су долазили некад раније, неки заробљеници код вас?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не, никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одкуд сад ови, зар се нисте чудили, а ви нисте их заробили на линији, немате сазнање да је неко од војске заробио?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па пазите, ту је колако ту више прича, да су заробљени, да су овако, да су онако, ал углавном што је било, што сам ја сазнао директно, значи од Медић Бранислава сам сазнао да су они довежени, допремети до нас и да су из Сребренице, е сад како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је све Бранислав рекао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па тај део сам јако добро запамтио зато што је било специфично, били смо у камиону а нико ништа није, увек смо ми знали шта се дешава да би знали да одреагујемо за неке ситуације, у овим ситуацијама није било времена да се ми, да се ми организујемо како смо се прије некад договарали, организовали, сели па се договоримо па видимо како ћемо, шта ћемо, овде није било договора, није било ништа, углавном команда иди одради и ћао. Није било разговора и нит се ту, што би ја постављао питање, одакле су ту јер надлежни био ко је требао да зна око тога, шта се ту дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко коментарисао да сте Ви чули, а што да их побијемо шта ће ово су неки млади људи, да ли је неко нешто коментарисао од ваших?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па нисам по том питању ништа чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или да се питао, шта треба да радимо сад с њима, шта ћемо, како ћемо?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Нисам тај део ни од кога чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и онда долази батерија, док не дође батерија у међувремену тих пола сата, дал се још нешто дешава?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па колко се ја сећам дошо је Вуков Александар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, кад он долази, јел камион тад отишао, кад он долази?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па камион је отишао и он је дошао, он је дошао на лицу места, дошао је са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле он долази?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па вероватно је долазио са линије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком моменту га Ви угледасте?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па у том моменту, кад сам га спазио, јел камион је отишао, и он долази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте га спазили, Ви стојите ту где стојите, сви у групу, ови леже, на којој удаљености Ви њега видите?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ја сам га видео на неких, шта ја знам, педесет метара од прилике, кад се појавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле долази, јел путем?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Путем је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел силази са планине, са брда, кроз гране, кроз?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја сам га видео кад сам га ја запазио он је био већ на путу, кад сам га ја видео, тад сам га и почео да га снимам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте га запазили, Ви га почињете снимати?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сам долази?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Дошао је још са два војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тројица њих укупно долазе?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вуков и још двојица?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: И још двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како иду, један поред другог, један иза другог, у групи?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па колко се ја сећам Вук је ишао напред, а ова двојица са стране иза њега, колко се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и где иде Вуков сада?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Долази до Пере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Пера ту стоји поред Вас?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Он је стојао неких, шта ја знам, седам, осам до десет метара од мене је стојао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се он сад издаваја од тог места, или остаје да стоји?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Он је ту био већ, колко се ја сећам, мислим да јесте, да ту је био, ту где стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел њему прилази Вуков, или Пера прилази Вукову или обојица један другом прилазе?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не знам сад тачно ко је коме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, дал се Пера помера са тог места где стоји, кад је угледао Вукова па прилази њему или остаје ту а овај њему долази?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не знам сад тачно ко је коме пришао углавном је Пера био, а Вук је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, приђу они, значи Вуков приђе њему, да ли поред њих сад у моменту када су они пришли један другом има још људи?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па има само та двојица што су дошла још са Вуком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неко од Ваших људи близу њих?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Колко се ја сећам не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Момић, Давидовић, Аца, сви ти које сте набројали?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви близу њих?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Нисам ни ја био близу њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко сте далеко од њих?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па реко сам Вам, негде до десет метара, не могу сад тачно, та информација баш и није толко тачна колко ја сад могу да се сетим, колко сам ја био од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова двојица што долазе са Вуковим јел остају ту поред њих или они негде одлазе, другде или продужавају, шта раде?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ја мислим да су они отишли код ових што су чували заробљенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи из Ваше приче произилази, да је Вуков и Пера стоје сами а Ви сте остали ипак на некој удаљености у односу на њих, јел тако?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па претпостављам да је тако било, пошто ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте претпостављати, оно што сте Ви видели, Ви сведочите оно што сте видели а не под претпоставком?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не могу да се сетим тачно свих детаља, Ви сад улазите баш буквално у детаљ, ја не могу да се сетим, ипак је то прошло десет година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта се сад дешава, кад се њих двојица срећу?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па њих двојица су стали и разговарају. Шта су разговарали и о чему су разговарали ја не знам, чак нисам, пошто је то био, за снимање је био на најјачем, значи да сам био ближе могло би се снимити тачно разговор шта су они разговарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ништа не чујете лично?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па чуо сам, нешто , здраво, здраво и онда даље шта су разговарали, зато што су тихо разговарали, а шта су разговарали ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико траје разговор?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не знам, не могу да се сетим сад тачно временски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од прилике, дал траје пола сата, или пет минута или пар секунди, од прилике, кратко, дуже?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па у врх главе пет минута, не знам дал је и толко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не верујем да је и толко трајао, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи кратко траје?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Кратко траје, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава после разговора?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: После разговора, колко се ја сећам, у то долази и Бранислав је долазио у то време, сад не знам сад тачно не могу да се сетим оног

времена кад је батерија скроз била стала, тако да нисам могао снимати, не могу да се сетим који временски период је прошао без снимања, углавном јесте био један временски период, сад тачно колко времена је прошло ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су завршили разговор Вуков и Петрашевић шта се тад десило?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: У том моменту је дошао и Бране се вратио са батеријама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту Вуков у моменту када се Медић Бранислав враћа с камионом?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па мислим да се Вук вратио назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре доласка камиона или после?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Е сад не могу да се сетим да ли је пре или после не могу да се сетим тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да определите да ли је он био у моменту када долази камион?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не бих хтео да криви одговор дам, не могу да се сетим шта је са Вуком, знам да су ова двојица остали, а да Вука више нема, у којем је он, он је углавном пре стрељања он је највероватније отишо, он ја њега не видим нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви пратите, видите где Вук одлази, да ли сте га испратили погледом, да ли видите где је он?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не сећам се, уопште се не сећам шта је с њиме се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви само знате да су они разговарали?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Само знам да су разговарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после тога не знате шта се десило?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: И онда сам добио, добио сам батерију, ја сам промену батерију и пошто њега се више нигде се није видело, дошо сам до закључка да је он отишо назад на линију, јер нема другог закључка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се он неком још обраћао сем Петрашевићу?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Колко ја знам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још са неким причао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја се не сећам да је причао с неким, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је прилазио заробљеницима?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да су можда нешто гестикулирали, да су показивали на некога за време приче?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И сада долази Бранислав са батеријом и са камионом?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се сад дешава, даје Вама батерију?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да, ја сам промену батерију и почео сам даље да снимам и онда су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта раде ова двојица што су дошла са Вуковим?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па они су се умешали са овим осталима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они остају ту?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Остају ту и колко сам, колко ја схватам у том свему остали су с њима заједно да се изврши стрељање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли они случајно прилазе камиону да виде шта је у камиону, да нема нешто интересантно ту, та двојица Вукова?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не знам, не знам зашто би прилазили камиону кад у камиону није било ништа, значи аутоматски су видели њих чим су дошли, не могу да их не виде, немогуће је, вероватно су с неким контактирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви по Вашој процени и оно како је Вам изгледало, да ли је изгледало да ови људи који су дошли са Вуковим су знали зашто долазе, да су очекивали ту да виде те заробљенике?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не знам, сад све зависи уопште како су они уопште знали да су они ту, да ли им је јавито из команде да треба ми ту да дођемо или ја не знам како, углавном су они дошли, како су они сазнали да смо ми ту баш, вероватно је неко знао из команде, командант је знао где смо, јел је немогуће да не зна он где смо, и вероватно је контактирао Вука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како објашњавате Вуково појављивање ту, одакле он сад, и зашто, с којом функцијом долази?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ја сам био дао своју претпоставку, а сад дал је то истина или није ту је он па ће рећи, али ја сам дао претпоставку, вероватно да га је командант позвао да дође на лицу места и да буде ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али кажете он одлази?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ал он одлази, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па шта сад?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не знам шта се ту дешавало, зашто је напустио, зашто је он напустио, вероватно он зна зашто је напустио, вероватно није хтео да учествује можда у томе, нема шта друго, значи кад није остао до краја, значи није хтео да учествује у том делу што треба да се изврши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте приметили да је он тражио нешто евентуално друго, да је дошао по неки пакет по неко оружје, муницију?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Могуће не знам

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је прилазио камиону, трагао по камиону, гледао, питао, људи да ли је ту нешто за мене?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ја сам чуо његов исказ и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без обзира на његов исказ, на Ваше непосредно виђење тог догађаја тог дана, да ли?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не могу ја да, да коментаришем то кад нисам чуо шта је он хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, да ли он зна да је рекао, како сте чули његов исказ?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па сви медији су објавили шта је човек рекао и шта је, шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то да, него ја питам зато, Ваше непосредно сазнање, неvezано за Вукова, неvezано за било кога, Ваше непосредно, тог дана, зато сам Вам ја тако и усмерила питање, по Вашем сећању да ли је он улазио, нешто гледао у камиону, питао неког, распитивао се, разумете?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Он је вероватно питао Перу, зашто је дошао и због чега је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам Вас зато питала, да ли је прилазио камиону, нешто тражио по камиону, улазио, излазио, да ли је уопште био ту кад је камион, зато Вас?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па вероватно, он по то што је дошао вероватно му је Пера рекао шта, како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је добро Ваша претпоставка, значи добро, и сада значи дошли смо до тога да је батерија ту, Ви је стављате јел тако?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мењате, шта се дешава даље?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па дешава се покрет, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко наређује покрет, јел неко каже дижите се или ајде идемо или нешто?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не могу да се сетим ко је тачно сад наредио ајде устаните па крените.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али јел неко рекао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па вероватно јесте, не би они знали да треба да крену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, устају они?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Пошто сам ја већ био пошо даље од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Сад не могу да се сетим дал сам био иза њих или испред, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којих њих, заробљеника?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте пошли?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте пошли?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па зато што су и они кренули. Зато што су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Умоменту кад они крећу онда и Ви крећете?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Они су кренули, сад ја не могу да се сетим да ли сам ја био иза њих или испред, мислим да сам у почетку био иза, па да сам онда трчао напред испред њих кад су дошли до, до, како да објасним, те ливаде где су били, као увала нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е само претходно док не дођемо до ливаде, крећете се путем сад сви?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се налазе заробљеници, а како ваши људи?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па колко ја знам, они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел они иду у средини или?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Колко ја знам они су ишли у строју, заробљеници, а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То значи један за другим, је ли?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови остали ту?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: А ови остали су ишли поред њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како поред лево и десно или лево само?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па лево и десно, сад не могу тачно да се сетим који је био тачно, где који је био али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи између њих, нису ишли испред њих?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па било је који су ишли испред и који су ишли поред њих буквално и ко је ишо иза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и колко тако дуго се сад иде, колко од прилике?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па неких од прилике, шта ја знам, педесетак метара, не знам дал је било и толко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И докле дођете после тих педесет метара?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па како је ту сад ишло, ту је ишла некако окука је ишла у десно а са леве стране је била увала где је било јако велико брдо, и у том брду је било као да је ту очишћено багером и ту је направито ја мислим две или три викендице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: И онда је дошло до, до распоређивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли до ивице, до те ливаде, јел неко каже скрените у ливаду?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да, неко је рекао да се скрене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Дал је Пера нисам сигуран, неко јесте викнуо али не могу сад то да тврдим тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што је, пре него што сте скренули у ливаду, да ли је неко отишао унапред да погледа тај терен да види те ливаде, да види простор неки, да ли је нешто испитивао неко?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја се тог дела не сећам, знам само да сам ја требао да заузем позицију са које би ја сигурно снимео оно што се тражило од мене да се снимим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и сада, значи мислите Пера, нисте сигурни наредио да се пређе у ливаду?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, како се сад, пређете, колко улазите дубоко, ајде мало Ви причајте толико Вас питам?"

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па овај, од тог пута колко улазимо дубоко, шта ја знам неких дал смо неких петнаест, шеснаест метара, можда и двадесет не знам сад тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко каже станите?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Углавном било је да кажу да се стане и да се издвоји четири човека да се издвоје, двојица да остану да легну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то наређује?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не знам сад, да ли је од њих двојице дал је Пера или Момић, један од њих двојице јесте, али не знам сад тачно који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како они сад стоје?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Зато што сам ја остао, зато што сам ја остао неких, па и двадесет метара иза њих сам ја стојао, можда и више не могу сад да се сетим тачно, али углавном сам ја малтене на путу остао а они су ушли у ту ливаду су ушли и ја сам остао на тој даљини да их снимам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се сада налазе заробљеници у односу на ове све друге људе, јесу испред њих, јесу између њих?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Испред њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви у устом реду, стоје један поред другог или један иза другог или како?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Били су стојали један иза другог, па су их онда почели распоређивати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је распоређивао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па колко ја знам, Пера је био међ њима и вукао је, прво једног десног је вукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Колко се ја сећам, е онда је било колко се сећам самосталног говорења иди напред, викали су, е сад ко је тачно викао не могу да се сетим, углавном је била вика ајде напред, ајде напред, а ова су двојица колко сам разумео у том свему су били остали да леже на земљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко им је наредио да легну?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је одабрао баш њих двојицу, да тих двојица легну?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко је наредио лезите, ти и ти лезите?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Вероватно је неко рекао да легну и да сачекају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они су легли?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: И они су легли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ови сад четворица стоје?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ови стоје и онда је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, шта је онда било,?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Онда је дошло до пуцњаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко сада ту, ту сада, набројте ми ко све стоји наспрам заробљеника?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па са десне стране први стоји Пера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па мислим да је до Пере био Давидовић, па Момић па Аца. Ја мислим да је тако ако не грешим, да, колко се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пера је крајњи, па онда иде Давидовић, па Момић?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па са моје стране како сам ја снимао он је тачно мени дође са десне стране први.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Пера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пера?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Александар, Медић је ту?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да је он био, да је био Давидовић, па Александар, или је, е сад тачно да се сетим, који је редоследом био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су четири лица, има ли још неког ту ко стоји?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не, пардон, станите само, ја мислим да је био Пера па Бране Медић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић Бранислав?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Медић Бранислав, па је онда био Давидовић, па Момић па Аца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, њих је петорица?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте шести?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви стојите значи од Пере десно?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако кажете?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Назад да, иза њих.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало иза, а шта је са ова два Вукова, јесу ли они ту?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Они су ту, ал не знам ја у тим моментима где су они били.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви њих знате од раније, јел их познајете?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па по лику сам их познавао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате ли их по имену?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи њих двојица су негде, а Ви не знате где?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ту су они били у близини, али ја не знам где.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем ових лица које сте набројали, да ли се још неко појавио ту, да ли је било неко војно лице, да ли је било неко војник, да је био било ко сем ваших људи у том моменту присутан?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никог није било?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем људи које сте сад набројали, да ли сте још некога видели?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па сем те двојице што су дошли с Вуком који су остали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Сем њих двојице и ових.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ових, никог више ту није било?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Никог више.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте Ви видели?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се сад дешава, како они држе оружје, ова лица која сте набројали, значи њих петорица коју Ви знате, пошто за ову двојицу не знате где су?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не могу да се сетим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова петорица јел имају оружје у рукама?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта имају од оружја?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Аутоматске пушке.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Сви.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су им те пушке, у којој позицији су им окренуте, у ваздух у земљу, према заробљеницима, десно?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па вероватно у њих.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не вероватно, шта Ви се сећате?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па сећам се да је било у њих.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према њима, према заробљеницима?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Према њима да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви држе према заробљеницима?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има и једно лице које држи у било ком другом правцу а да Ви се сећате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не могу сад то да коментаришем, то је сад већ, детаљи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви кажете да сви држе, ако су сви сви?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па сви држе, сад који ће пуцат ја нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисам Вас ја питала ко је пуцао, ја само питам како држе оружје, нисам Вам споменула пуцање сада?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па логично је да ће држати на готовс и да ће држати уперене у њих, неће држат у мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Ви кажете по логици ствари или кажете по томе што се сећате како су држали?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па колко се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко се сећате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта се сад дешава?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: И онда се дешава да је прво један издвојен, повучен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па колко се ја сећам Пера га је повукао и издвојио га и истог момента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, јел му рекао да изађе или га гурнуо?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не знам сад тај детаљ дал је он њему, шта је он њему реко, углавном неко је реко да иступи, Пера га је повукао и онда је пуцао у њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пера је пуцао у тог што је иступио?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тог пуцања, шта се дешава?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Онда су наредили да ови крену још напред, два или три корака, нису хтели па су почели да вичу сви углас на њих, и онда су они кренули, и онда су почели сви да пуцају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Између тог пуцња, када је Перо пуцао у тог који је искорачио и ових пуцњева који иду за њим, да ли је постојао неки интервал или су оно сви иза њега почели од једном да пуцају?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па почели су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви како објашњавате, то је као мали временски период, па су они наредили да ови још приступе напред па онда долази до пуцњаве, зато Вас питам?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Е сад треба се сетит тачно тог, како је то у том моменту дешавало се, али углавном колко се ја сећам, кад је Пера почео да пуца, у том моменту су они већ почели да вичу на ову тројицу, да морају да се одмакну од њих да би ови могли да пуцају у њих, и онда је, аутоматски су онда и ови други почели да пуцају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте чули пуцњаву?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели, како пуцају?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта видите, објасните нам ситуацију, ја не знам?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па колко сам видео, колко сам успео да видим пошто је и тог момента, сад не знам, сад тачно у којем моменту се мени дешава опет да стаје батерија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет стављате ту на ливади?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ту коју сам добио батерију, коју сам променуо, ја не знам сад тачно, не могу тачно да се сетим у којем моменту, дал је почело већ, било стрељање, углавном је мени батерија опет била показивала да је готова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: И, ја сам снимао, шта ја знам, можда сам снимао десет, петнаест секунди, кад ми показују и камера је стала, ја сам морао наново опет да променим камеру, ову батерију и променуо сам батерију и наставио сам да снимам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта снимате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Е, сад у том пресеку, сад ја не могу да се сетим, да ли се то дешавало кад су ова четворица убијени, и дал треба да се пренесе, не могу да се сетим сад тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само да Вас питам, још траје пуцњава, ми смо у фази пуцњава, први је убијен, у њега пуца Пера Петрашевић, остала су три лица, јел тако?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А њих је тамо шесторица, петорица, извињавам се?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви шести са стране?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел, да ли знате да ли они сви пуцају?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па у том моменту ја нисам знао ко је све пуцао, значи, у том делу кад се то дешавало јел нисам ја могао да пропратим све ко је пуцао ко није пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а у ком моменту знате, пошто сте рекли у том?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па касније, касније сам сазнао ко није пуцао, а ко јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте сазнали?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па сазнао сам преко Момића и Давидовића, сам сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из њихових прича?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па и из њихових прича а и видео сам кад је Аца чисто пуцнуо, да није пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте то сазнали из њихових прича?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па рекли су кад смо дошли назад тамо у команду, пошто нам је била скувана кафа, и тамо је био командант с нама, седео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо доћ дотле, само шта сте сазнали, па ћемо то отом потом доћи?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Сазнао сам да је Момић рекао, сад не знам дал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, све, све шта је рекао директно, нема везе, шта год?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Рекао је Момић му је рекао «пичко једна што ниси пуцао».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Аци.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта му је Аца одговорио?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Аца је саго главу и ћутао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел му овај нешто још рекао?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ту је он њему нешто још говорио, углавном је рекао Аца, «ајде немој сад, шта ћемо сад, не морају сви знати».
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко се обраћао Александру?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Колко знам да је Давидовић, колко ја знам, и да му је он исто приговарао зашто није пуцао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај разговор чуо Слободан Медић, јел то ту пред њим било?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја сад не могу да се сетим тог, дал је командант тог момента био ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас у смислу дал је он нешто прокоментарисао?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не могу то да се сетим, да ли је он био ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Углавном знам да смо, да смо ми који смо били ту да смо, да смо ми коментарисали тај део.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па зато што Аца није пуцао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте коментарисали?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па коментарисали, сад сам Вам објаснио како је коментарисао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њих двојица, а Ви кажете Ви, мислила сам да је још неко?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па у принципу и ми смо ту седели, ми смо били, за столом смо исто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте Ви лично нешто рекли?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Нисам ја ништа рекао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато Вас питам, ко је рекао?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја сам ћутао, мислим и највише је коментарисао Момић и Давидовић?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад се враћамо на ливаду, пуцњава је била, ови су пали претпостављам, јел тако?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се онда дешава?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Кад су ови пали, онда су ова двојица била одвезана.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су устали, или су прво одвезани?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Они су устали и онда их је одвезао овај што је дошао с Вуком, не знам како се зове, углавном је он њих одвезао и онда су они пренели ту четворицу у зграду, ту једну викендицу која је била запаљена.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко је била далеко та зграда, од места где је била пуцњава?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па неких, шта ја знам, десетак метара, тако, десет, дванаест метара.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је наредио да се они пренесу?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па од њих јесте један наредио, сад који.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су их они преносили?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Преносили, у рукама су их преносили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како објасните, узели?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па узели, једанузео назад, један за руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам како изгледа пребачај?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: И пренели их у викендицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу их унутра ставили?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да у викендицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сву четворицу?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Сву четворицу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су ови Ваши остали, сви ови набројани борци, где се они сад налазе?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Они се налазе сад, у том моменту су били у потезу од тог дешавања до викендице, значи распоредили се да не би дошло да ова двојица да би побегли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они стоје ту на месту или се крећу ка викендици?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па то је моја претпоставка, зато што су тако стојали, значи да нису ови имали могућност да не би, да не би негде побегли, док су носили ове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте Ви за то време?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја сам за то време стојао још сам снимао то преношење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ливади?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И све снимате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја сам снимао и то преношење, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сва четири тела?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад завршите снимање тога, шта радите онда јел прилазите ту?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Онда сам прешо пошто се завршно, било у викендици тој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прилазите викендици?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава у викендици?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па у викендицу кад су их унели сву четворицу унутра, онда је остао, остао та двојица су, и не могу да се сетим, неко је питао, неко је питао, да ли знају пут да их као пустиће их, неко их је питао јел знају пут и они су рекли не знају и онда су отворили паљбу сви до једног, ја сад не знам тачно који је, али углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова двојица, која су значи ту у, они су у викендици поред ових убијених, јел тако?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су унутра, где су ова лица која сте набројали, ови ваши војници, где се налазе, испред викендице, или у викендици?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Испред викендице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има ту врата, прозора, нешто?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Има прозор, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел отворен, затворен?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Изгорео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи као рупа?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да рупа, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су испред викендице, сви стоје?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу се сада сви скупили, сви стоје?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта они раде сад, јесу иста ова лица која смо набројали?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Иста, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате како су тада стајали?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не бих сад могао то објаснити, како су они тачно стојали, морао бих снимак видет, да бих се потсетио, пошто ја снимка нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ту испре, дал се сећате, и ова два Вукова војника?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви значи стоје испред, а Ви?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Сви су били ту, да. Ја сам био са стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десно, лево?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па кад се окренете према викендици са леве стране, значи испре ње овако са леве стране сам стојао ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А остали су од Вас десно, јел тако било?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Они су од мене овако, да били десно, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви ту скупљени, пошто је то сада?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да зато што је био јако узан улаз на врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо зато, логично је да буду?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сви стоје испред тог улаза?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта раде, јел држе пушке?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па држали су пушке и, онда је дошло, било је питање да ли они знају пут да се врате, као они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то пита?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да је Пера питао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како држе пушке сви ови набројани?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не знам сад, тај детаљ не знам, како су они држали пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли држе према викендици?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Углавном кад је дошло, па држали су према викендици, углавном кад је дошло до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, на готовсу држе, или држе онако на, на одећи?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па на готовсу да, да јесте, па није могао држат у ваздух па га погодит, мислим то је глупост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато Вас и питам, како држе, јел ја не знам, Ви знате, Ви причате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ја причам колко се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па наравно зато Вас и питам што можете да се сетите, да ми одговорите. И, овај је рекао да не зна пут, јел неко наредио сад да се пуца?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па углавном није нико наредио колко се сећам једног детаља, који је специфичан био, тај човек је тражио воде да пије, ту у неком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ту док је био у тој викендици, док је био унутра, он је питао дал може да пије воде, пошто је воду видео у некој пиксли, је видео на прозору, и дозволили су му да пије воде и онда су га убили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко пуца?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ко пуца, не могу сад тачно да се сетим, али мислим да је у том моменту пуцао Давидовић, не Давидовић, овај Момић и Бране ја мислим да је, ако не грешим, колко се ја сећам, сад дал је то, морао бих погледати снимак да би се тачно сетио свега у детаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петрашевић?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не могу да се сетим да ли је он ту пуцао, углавном само знам за Петрашевића да је, да је, питао овај да пије воде и да му је дозволио да пије воде, тога се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић Александар јел пуца?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ту није пуцао, ни ту. Колко ја знам није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате, по тој пушци што је чистио, по томе, или?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па и по томе, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и по чему још, кад кажете и по томе, значи има нешто па и?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па зато што је он био специфичан увек кад смо ишли у борбу он је имао падавицу, па сам га ја звао падавичар немој ић са мном, кад год он иде, можеш да погинеш кад идеш с њим, и он кад год нешто запуца, он сам пада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а какве то везе има са пуцњавом?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па има зато што се бојао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Ви процењујете?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па то је моја процена а вероватно и јесте тачна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и значи пуцају кажете Момић, колко Ви видите, јел тако?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Колко се ја сећам, а не колко видим, колко се сећам јел ја сам имао проблем нон стоп са камером.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Медић Бранислав, њих двојица пуцају, да Ви знате, ови Вукови људи не знате да ли они пуцају?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па можда сам ја нешто, можда и погрешно рекао, али најбоље би било да видим ја снимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво овако да Ви нама кажете чега се Ви сећате, полако?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па добро, мислим колко се ја сећам тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми кад су сад они пуцали, колко се то пуца, колко метака, јел један, два, рафално, како се пуца?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па било је и рафално, било је и појединачно колко се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је више метака пуцано?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па било је и више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, онда су они пали, претпостављам?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се онда дешава?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Онда је крај, онда смода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко оверавао тамо на ливади, ове што су први пали четворица?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Давидовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко оверавао ове што су у викендици, двојицу, да ли је неко ушао да види дал су живи евентуално?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Тога се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се да је неко ушао да провери да ли су живи?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не, не сећам се тог дела уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дал се сећате да је неко оверавао споља евентуално?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не могу тог дела сад да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је било неког разговора после те пуцњаве, да ли је неко нешто рекао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па већину су сви ћутали, колко се ја сећам кад смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко накнадно пуцао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Накнадно. Ја мислим да је Медић Бранислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то ми објасните, како је он пуцао, јел нешто рекао па је пуцао, ил је пуцао па рекао, шта је радио реците ми, то сте причали нешто овде у истрази зато Вас питам?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да је он, да је њему не знам остало два, три метка, колко је, и да је нон стоп питао шта ћу са ова три метка, и не знам неко му је одговорио иди ју више испали их, на њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И испали их?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па веровано јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте вероватно, оно што се Ви сећате, дал се сећате да је испалио или не?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па колко се ја сећам, ми смо кренули, значи највероватније да се вратио и да је испалио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да, метке који пуцају?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте. То кад се вратио, односно он заостаје, јел још неко ту био или само он?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не могу се сад сетити тог детаља, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли да размислите мало?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не знам, не могу да се сетим сад тог, шта се ту сад десило даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, добро, кад се заврши пуцњава, шта се онда дешава, где идете?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Онда смо, вратили смо се у команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идете прво до камиона, јел тако?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел нешто причате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па није било приче колко се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћутите?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да, ћутали су сви до један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико ништа не коментарише?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Колко се ја сећам није било коментара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, сви овим истим камионом којим сте и дошли, ви се сад на исти начин враћате у команду?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли пред команду, кога затичете испред?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па затекли смо команданте и ту који су били, команданта смо затекли и стражаре, и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио командант?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Кад смо ми дошли колко се ја сећам, стојао је и онда је сео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Колко се ја сећам стојао је кад смо ми дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која је друга реч?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: И онда кад смо ми дошли сео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, стојао је и?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: И онда је сео био за сто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сео за сто, то нисам баш чула?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, добро, и ви сад долазите сви излазите из камиона и јел се нешто сад прича њему?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па колко ја знам, они, ови који су били његово обезбеђење они су отишли код њега а ја сам отишо, ја сам отишо да оставим камеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви чујете да му нешто кажу они?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па вероватно му јесу испричали док ја нисам дошао, док ја нисам оставио камеру, док се нисам скуно, пресвуко, и онда сам дошо код њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што сте се скинули, пошто сте морали проћи ту поред њих?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па нисам ја морао проћи поред њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Зато што је, што је, како је стојала викендица, ми смо се одвојили истог момента, они су отишли код њега, ја сам отишо до друге викендице, пошто је та викендица била иза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, место где сте Ви?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ове прве викендицае где је била команда ту сам ја боравио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: И ја сам отишо тамо да одложим камеру и да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули да је неко, неко рекао сад њему нешто, да му је поднео реферат?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па вероватно му јесу рекли, то је дефинитивно да су му рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате да су му рекли?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Знам, како не би знао, кад је тамо седео с њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То претпостављате, нисте чули лично Ви да је неко рекао извршили смо задатак или урађено или убијени су или било шта?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па колко ја знам кад сам долшао ја се сећам да му је Пера неке детаље коментарисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не могу сад тачно да се сетим, углавном му је причао шта се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту пред свима заједно?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па пред свима, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко се још убацивао са коментарима?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не знам дал јесу или нису, не сећам се, али углавном знам да је било коментара нон стоп, тих, шта ја знам неких сат времена, после тога, знам да сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причало се о томе?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да сам дошао да попијем кафу, и онда су ови из обезбеђења су чистили пушке и пили су кафу, углавном су, већина њих ћутало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је причао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па колко се ја сећам Пера је био причао са командантом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је чистио пушке?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па чистио је и он а и чистили су и други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: И Момић, Давидовић, Аца и Бране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете и Аца је чистио, шта је чистио онда ако кажете да није пуцао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па морао је да чисти, да покаже да је и он пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да није, да није чистио, да је чистио, да није чистио?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па лепо, видео сам кад сам дошо, кад сам сео, кад се, он почео да чисти није могао да убоде ону жицу, да убоде да је гурне у пушку, ја сам помогао, ухватио га за руку, пошто су му се тресле руке, ја га ухватим за руку и да може да гурне ону четку у пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је гурнуо?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па онда је очистио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је чистио ако није пуцао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па морао је пред њима да се покаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како Ви закључујете да није пуцао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па закључио сам из тога, што сам објаснио, закључио сам из приче од Момића и од Давидовића, зато што је он стојао колко се сећам, он је стојао између њих двојице. Кад су пуцали у заробљенике, е сад, и онда сам видео кад сам дошо тамо сам видео кад је хтео да очисти пушку, игром случаја сам дошо да ја, да ја њему помогнем да, пошто се сав тресо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, може се човек трести и зато што је пуцао и што није пуцао, не мора се, мислим то не указује ни на шта?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па нисам ја ни рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим дал је била чиста пушка, да сте Ви видели да је чиста?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ја колко сам видео била је чиста пушка, да није уопште пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте то видели?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па лепо се то види, оно, кад се пуца, онда се онако, уста цеви буду бела, онако више плавкаста онако буду, кад се пуца из пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад се не пуца?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Кад се, буде онако црна и види се маст, значи те масти нема, значи сагорела је, све што је било на устима цеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И из тога сте закључили?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па из тога сам закључио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам некад он нешто рекао у вези тога, лично он Вама, дал Вам је некад рекао.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па нисам ја хтео да коментаришем то, пошто је он то као сакривао да се не зна да он није пуцао, па да испадне и он као фрајер са овим другима. Значи имало је неког смисла зашто је то заташкавао у тим моментима, јел није било у то време, није било лепо да се каже да није пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, после тога, заврши се то чишћење, шта се дешава после?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вас питао командант јеси снимао, јеси ли снимео, јел неко је поднео реферат у вези?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па није он мени ништа рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вас питао, јесте ли снимили, послао Вас је да снимите, па јел Вас питао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Јесте, да, није ништа ме вероватно ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, шта Вас је питао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Мене лично ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези снимања ништа Вас није питао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ништа он мене није питао, није имао потребе да ме пита, вероватно му је неко већ испричао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас лично ништа није споменуо у вези снимања?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не. Колко се ја сећам није ме ништа питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни да ли си снимии, ниси снимиио?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ниша он мене није питао, значи вероватно је већ знао да сам снимиио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте му Ви нешто рекли, без обзира што Вас није питао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па нисам му, нисам ништа коментарисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, он је командант ваљда имате потребу да му поднесете реферат послао Вас је на задатак који треба да обавите, да ли сте поднели?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па знао је он, већ би ја приговорио да нешто није било снимито како треба, ја би вероватно морао рећи. А пошто сам ја сматрао вероватно да је то снимито како треба, а евидентно је да је снимито како треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви му ништа не кажете?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па шта да му кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, ја Вас питам. Шта сте радили са том касетом?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Кад смо се вратили у Ђелетовце, питао сам га, команданта сам питао шта да радим са овом касетом, рекао је да дам Сови, Косановић Душку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли дали?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је после било са касетом, да ли знате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја не знам шта се даље дешавало са касетом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви прегледали ту касету коју сте снимали?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад је нисте видели?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни у Ђелетовцима то кад су сви гледали?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Никад. Нисам ни имао потребе, а ни сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели на телевизији, инсерте?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Видео сам нешто на телевизији, нешто кад сам био приведен морао сам нешто да видим зато што нисам могао да се сетим кад је Вук био дошао на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то што сте видели, то Вам је истражни судија показао претпостављам?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то онако како Ви памтите догађај?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ја не могу да се сетим, али до тог дела што сам ја гледао јесте како ја памтим. А кад сам био дошо да дам исказ кад је Дилпарић био онда је било, питао ме је, сад ја нисам знао шта се ту дешава, углавном је био тон, а није било слике, и чује се пиштољ како пуца и човек ме је питао ко то ради, ја сам рекао да је радио Давидовић, али није било слике, колко сама ја приметио, а даље нисам гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел се Ви сећате да је Давидовић пуца пиштољем?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то сте снимали?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да. И то је снимато, е сад ако га нема на снимку ја не знам, реците Ви ако сте гледали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али оно што сте видели, нећемо оно што нисте видели, оно што сте видели, јел одговара том Вашем сећању догађаја?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Оно колко сам ја гледао, ја нисам гледао читав сегмент, значи ја сам гледао само до, пред стрељање сам гледао на снимку, е сад ово што је колало на телевизору ту су само неки сегменти извучени нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам, јел то одговара, што сте Ви уопште икад гледали и на телевизору и код Дилпарића и код свих могућих, да ли то одговара оном што сте Ви радили, што сте Ви снимали, Вашем, Ви сте снимали Ви знате најбоље да ли је то то?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па морали би ми пустит комплетан снимак да би ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али сад Вас у овом моменту питам да ли се?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: На оне делове да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ми кажете, а после ћемо даље видети. Да. И не знате даље шта је било са тим снимком и то, нисте се?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Они су даље, шта су радили, преснимавали, делили, углавном знам, чуо сам причу да се снимало у овоме, како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видео клубу?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па видео Ласер, у видео клубу, знам да се тамо преснимавало и да су делили, ја сад не знам коме, шта, нити је то мене интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате нешто да кажете што Вас нисам питала а што сматрате да је битно и уопште или небитно, да нешто било шта кажете?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не знам ја мислим да су најбитније ствари речене, можда грешим не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Немам пуно питања само пар питања, да ли сте што снимали пре него што сте кренули уопште у викендице, пре него што сте ушли у камион?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Пре него што смо кренули од команде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Од команде тако је, јел Ви причате како сте ушли у кабину камиона у току возње ништа нисте снимали, па Вас питам да ли сте снимали што ту, ту пред командом док је камион, док још нисте кренули, уопште?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не могу да се сетим. Ја не знам нисам, ал не могу да се сетим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Реко сте да су ти заробљени, ако сам Вас добро схватио да су, тројица или четворица млађи а?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Тројица, а двојица су старији, колко сам ја проценио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Старији?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тај с ким Аца разговара, тамо док леже?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У оном смислу како рекосте «јеси ли прцао»?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јел то млађи или старији?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Млађи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Млађи?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А ова двојица који су тамо на ливади одвојени?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Одвојени, па су прво побијена ова четворица, та двојица који су одвојени, јесу ли старији или млађи?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да су они старији.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да су они старији?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дал та камера којом снимате, сећате се те камере, да ли она има екран, онај мали екран за репродукцију?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да се може истовремено након снимања репродуковати, да се види шта је снимано?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да али то није функционисало.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То није радило?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да, пробао сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Још од раније?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па то не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не знам то. Колко ја знам кад сам је ја узео и кад сам то снимео, ја сам хтео да вратим да видим и нисам успео. Јел она није могла да врати назад, а то може да потврди колко ја знам и Џафер, како се зове не могу да се сетим, Драган Момировић, јел Момировић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја бих замолио записничара да само, да узмете од колеге Перковића да нам позјами ову гфотролу за наочаре да, само једну демонстрацију извршимо како Ви то снимате, ево сад замислите да је ово та камера, ухватите руком којом сте је држали и како снимате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па нормално.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, десном руком?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, принесите је, принесите је као да је то објектив?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па добро не могу кад, да и нормално имао сам објектив и гледао сам кроз њега и онда сам снимао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тај објектив има као и на оптички ништан има пушака, има онај гумени део?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да гумени део.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па се то потпуно наслони на око или не?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Имао је гумени део.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Окулар, да.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли то значи да десном руком држите и десним оком гледате кроз објектив камере?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Вам је лево око тада затворено?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Логично.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, питам Вас, дакле жмурите на лево око?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли то значи да, оно што сте видели, уствари да сте видели само кроз објектив камере а не?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И оком, и другим оком?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И, наравно у моментима кад снимате, у моментима када не снимате, хвала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више, изволите?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Када сте говорили да командант имао је обичај да кажњава и то како би неко нешто самоиницијативно урадио, да ли сте Ви присуствовали неком кажњавању?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па јесам, баш у Трново сам био присуствовао, мислим да је било у питању, да ја заспао војник на стражарском месту, ја мислим да је то било у питању, ако не грешим, ал није ни битно толко, шта је он урадио углавном је био свучен го и морао је лећи у оно поточе ладно да се мало олади, колко се ја сећам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Добро, кажете ми у Трново да сте имали функцију да одредите количину хране која би ишла на линију?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Ко је, кажете неко од војника је носио ту храну, а да ли имате сазнање, како се та храна преузимала, ко обично долази, да ли Вам неко каже, ко обично дође по храну, да ли су то обични војници, да ли по некој командној функцији?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не знам, не могу сад то да кажем јел не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Не знате како се доносило?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не знам, јел ја тамо нисам никад ишо са том храном, никад нисам ишо са камионом на положај да би ја предао храну, нисам имао потребе ја да идем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Значи нико Вам то није ни говорио, како је ко преузео?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па није мене то ни интересовало, право да Вам кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А да ли знате како се муниција односила на линију, како?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па вероватно су са тим нашим возилима носили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Муницију?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па вероватно, ја не знам како су носили, ал неће пешке носит.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: И ко преузима ту муницију?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па вероватно је тамо ко је био на линији, командујући кадар је одредио људе који ће преузет, неће он вући вероватно муницију, а вероватно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А да ли Ви знате тада када сте ишли тог дана да снимате ту егзикуцију, да ли знате да ли је тог дана, обично, рекли сте да је обично се храна увече доносила?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не, не, не увече, нисте Ви мене разумели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, одвајала, одвајала?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Одвајала се увече?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Одвајала се које сам ја одвајао из ладњаче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, разумели смо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А кад онда се преузима?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па највероватније се ујутру, колко ја знам ишло се по хлеб, и онда се одвајао хлеб, врати се код нас, одвоји се хлеб, и онда се однесе горе на линију, ако је тог дана потребно и конзерве које смо ми поседовали и јела, а ако није потребе било онда се хлеб сам носио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А да ли је тог дана, када сте ишли и вршили снимање, када сте снимали, да ли је тог дана требала храна да стигне?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Не знате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Пошто је било у то времен, негде око седам до пола осам, то вероватно зна од два возача, то зна Медић Бранислав и зна овај Ђука, како се звао не могу сад да се сетим. Њих двојица су возили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А да ли требала муниција да стигне, да ли Ви знате, да ли је требала нека муниција тог дана?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не знам, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Не знате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А да ли сте чули, да ли се употребљавао, да ли су се употребљавали у то време неки жаргони, неке шифре за храну, за муницију, да ли сте Ви чули, значи не оно да ли сте Ви чули нешто из медија, него лично тад, шта сте Ви, какво сте Ви сазнање имали, да ли су се употребљавали неки жаргони?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Колко ја знам, овај, имао сам прилике пар пута поред везисте да седим и видео сам да се користила шифровано, које је он преко радио везе говорио онима који су на линији.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Па које шифре?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Е сад не могу да се сетим тачно које шифре су биле у питању, који су називи били за које су значили нешто сасвим десето.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Да ли сте чули за термин пакет?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не могу сад да то потврдим јер не знам, стварно не знам, али знам само причам на пример, кад сам седео тамо док сам пио кафу с њима углавном је везиста имао везу са линијом, значи ништа није говорио шта је стварно већ је говорио, имао је папир неки испред себе и говорио и ја нисам се уплитао у тај део посла који је он обављао, ал сам видео да он говори под шифром.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Не, конкретно Вас питам, да ли сте уопште чули да се спомиње термин пакет?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не знам, ја нисам, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Нисте чули?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само још неколко додатних питања, пре него што сте отишли на терен Трнова, тамо у Ђелетовцима, да ли је вршена нека верска служба са јединицом?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где је то било, у касарни?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: У касарни.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У касарни, кад је то било?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ја нисам присуствовао, ал сам чуо да су били.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А, Ви нисте били?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Нисам био, зато што.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У односу на, питам Вас то у односу на време поласка?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па на време поласка, тај дан је то били рађено и навече се кретало.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И навече се кретало?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да, јел ја нисам присуствовао зато што нисам био тамо, ја сам на моменат тамо дођем па.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јел Ви имате војничку књижицу?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па одем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Ви имате војничку књижицу?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Вам је ово време боравка, јел сте у Шкорпионима, практично у овој јединици од почетка до краја, ако сам Вас добро схватио, да ли Вам је ово време боравка уписано у ту војничку књижицу?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На било који начин?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А радни стаж?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У радничку књижицу?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Управо то, све то време боравка?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Признато Вам је као радни стаж?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па сад дал су они уплаћивали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, јел уписано?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Уписано јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Уписано, Нафтна индустрија Крајина'

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је у овој јединици био и један официр, школовани официр, у том смислу?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тадашње ЈНА или не знам, неке друге војске?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да био је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Срђан Манојловић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Још неко?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Како се онај други звао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Који је он чин имао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Бјелановић, не могу сад да се сетим како се звао, ја мислим да је био Бјелановић у питању.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Манојловић је који чин имао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не знам шта је био по чину у војску Југославије, знам да је био артиљерац.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А шта је био код Вас у јединици?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па он је био нека врста референта набавке.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Референта набавке?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само још једно питање, ако сам добро схватио, Ви сте ову камеру задужили, односно добили због одласка Сове?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дан, два пре овог догађаја о коме сте нам данас говорили?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И потом је била у Вашем поседу неких петнаестак дана, па сте једне прилике отишли на прве линије, на саму линију и тамо сте такође са том камером снимали?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То када сте отишли поново да снимате на тим, на борбеним линијама то место где сте отишли, како сте отишли тамо, да ли је то исто ово место где сте већ били, где је извршена ова егзикуција?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не, није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ил је то неки други положај?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Други положај.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико далеко, јел то у истом правцу, или нешто даље, нешто ближе у односу на ово место?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: То је јако тешко проценити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не можете проценити тачно?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не може.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Чији су то положаји били, које Ваше јединице, Вуков Александра или, то кад сте снимали на првој борбеној линији?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ја сам по претпоставци да је то било близу, али нисам сигуран где је било, јер ту нисам никад био, јер ја сам ишо, па нисам ни ишо, ни до тад нисам ни ишо, ја сам ишао, касније сам ишао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, рекли сте да сте ишли?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да снимим, али до тад ја нисам био уопште, нисам на тој линији, уопште нисам био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, тад сте били, тад кажете једном сте то?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да, кад је било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Једном сте били?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Тад сам био, али нисам никад ту био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Е сад Вас питам да упоредите та два Ваша одласка, ово први пут са камером ту где је извршена егзикуција?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па оно окуда сам ја, откуда сам ја ишо, да разумео сам, сад сам разумео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су та два места били близу, нису били?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Нису били близу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нису?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам, да ли знате шта је било са лешевима после?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не, ја се више нисам враћао а ко је то, шта је урађено даље ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте познавали Милковић Дарка?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милковић Дарко?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Милковић Дарко, имате ли слику можда његову или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само да ли можете се Ви сетити па?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: По имену, Милковић Дарко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је војник био или неко од извиђача или тако?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не могу се сетит ја тог имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тог дана видели Стопарић Горана?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели после овог догађаја?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: После једно, шта знам, три, четири дана пет, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је он био за то времен?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Био је на линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На линији је био?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана је био на линији?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Колко се ја сећам био је на линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели ни ту где, на месту догађаја да кажем, где је био камион?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га можда видели тог јутра у команди да је долазио?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Колко ја знам није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био дан претходни можда у команди, да ли се можете сетити?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите, да сте га видели?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко је он често силазио са линије?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па није он могао силазити како је он хтео, већ кад је била смена, онда је и он силазио, значи зависи, не могу сад да се сетим колико дана су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је његов био да кажемо командир?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па по командној одговорности није био ништа, био је обичан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим ко је био изнад њега, коме је припадао, ком воду, ком?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Е, па сад не знам ја сад тачно коме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел извиђачима или овој првој чети, другој чети?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Једно време је био, да, једно време је био у извиђачима, е сад тамо у том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био некад командир извиђача?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја се не сећам да је био, можда и јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неког одељења?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не знам, не сећам се ја да је он био, можда и јесте али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И значи нисте га видели углавном тог дана, нити сутрадан?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Тог дана нисам видео, а сад ових дана можда је и дошао, не могу се сетит тог детаља да је он, баш да сам, знам да сам био с њиме и да сам разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ујутру, тог јутра кад сте сишли, нисте га међу тим војницима, кад сте рекли који су стајали поред команданта?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па њега јако добро познам па би вероватно би га приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што га тако добро познајете, дуго живите заједно или, ту у истом месту или?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не живимо заједно, већ шта ја знам оно, кад год дођем у град био сам с њиме пошто је он из Шида, и познавали смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам, из истог места, у том смислу сам мислила заједно?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па нисмо из истог места, ја сам из Бановаца он је из Шида. Ја тад нисам живио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Шиду?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па добро јесам сад у то време, јесам живео већ у Шиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок је нешто говорио о систему кажњавања непослушних у јединици, па поред овог што је рекао за то купање у хладној води, да ли је било можда неких других видова кажњавања, путем неке физичке тортуре да он зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били пристуни евентуално када је командант неког казнио на неки други начин?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала. То када је командант кажњавао непослушне отпустом из службе да ли је њему познат неки случај и како је то изгледало, конкретно дал је он о томе некога обавештавао или је самостално доносио одлуку, дал је вршио неке провере и тако даље.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па колко ја знам, није, није он вршио неке провере, једноставно је добио отказ и готово, раздужи се и довиђења, колко ја знам, е сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко му саопшти тај отказ?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже од сутра ти не радиш?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да, јасно и гласно. Некима је вероватно дао преко неких других, ал не могу да сад, пошто ја нисам био у том вишем сегменту да командујем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок је објаснио како је изгледала та формација, приликом подизања заробљеника након, на оном месту где су лежали, па одласка до ливаде, зашто је та формација изгледала тако као што је описао, да су заробљеници били у средини а да испред њих, са стране и позади ишло ова група наоружаних људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су се они тако случајно распоредили или је то био неки да кажем распоред уобичајени?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не могу сад то коментарисати, кад не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не знам, зашто су баш тако стали, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дал је неко наредио да се тако стане или је то се подразумевало?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па могуће да јесте, али не, не знам стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Он је објаснио како, какав је био положај оптужених приликом отварања ватре, није нам ништа рекао где су стајали војници који су дошли са оптуженим Вуковом и да ли су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реко је да не зна, питала сам, инсистирала сам неколко пута, он је рекао да њих није заметио и да не зна где су стајали?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дал су пуцали. На том сам мислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реко је да не зна колко ја могу да, да ли су пуцали да ли знате, мислим да сте рекли али?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Колко ја знам нису.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је било онда након стрељања, Ви кажете да сте отишли према камиону и доле у базу, шта је било са та два војника, дал се сећате тога, дал су с вама пошли ил су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тим Вуковим војницима шта је било?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Колко ја знам с нама се нису вратили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок је такође објаснио због чега сматра да оптужени Аца Медић није пуцао објашњавајући тим да је видео на устима цеви масноћу, а такође да му је помогао приликом гурања шипке са крпом у цеви, да ли је он то закључио на основу тога што је видео да уста цеви су масна или можда и због нечег другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то сам га ја питала пар пута, он је реко то како је објаснио, на тај начина?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не могу, не могу ја, не могу сад да кажем да кад је било извршење, не могу да кажем да сам видео да Аца није пуцао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, не то.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Немогуће, то је немогуће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само питање чишћења оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли на основу тога?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте били присутни да је он увлачио цев.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да био сам присутан, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У цев крпу и знамо сви шта ће да се деси ако је оружје дејствовало или ако није, дал се тога сећате и дал сте уопште тамо били присутни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи дал сте видели каква је та крпа, јел била чиста или прљава, ето то?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Сећам се зато што игром случаја ето, игром случаја зато што није мого да стави шипку у цев.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, то је већ нешто друго?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: И онда сам ја ухватио за ту шипку и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не пита Вас то тужилац?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас та крпа јел била чиста или прљава после тог његовог чишћења?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Није била крпа у питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, само она жица?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Била је само четка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А четка је претпостављам већ била прљава од раније?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Четку за чишћење.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па прво четком је намажеш.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро питам.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Прво четком је намажеш па онда крпом касније кад је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, Ви не знате даље шта је са крпом било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И дал је чистио крпом?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ја колко, колко ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колко се сећате није обавезно.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Сећам се само тог детаља да сам видео, пошто су га ови већ претходно цимали, па ме је интресовало да ли је пуцао или није пуцао, пошто знам какав је, било смо пар пута заједно у неким акцијама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, сад сте то рекли. Значи не знате дал је крпом провучено приликом чишћења или не можете да се сетите, све једно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели, нисте видели?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не знам сад то дал је, мени је, колко је мене било интересовало интересовало је то што кад су га Момић и Давидовић цимали, онда сам баш хтео да видим пошто је он био саго главу и цимају га да није пуцао, и очито је да се види по пушци пошто је било окренуто, баш поред њега сам седео, насупрот њега сам седео, и како је он ставио пушку овако испред себе и требао да увуче ја сам му помого да гурне у цев, и тог момента сам видео тај детаљ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То што сте видели.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ПУНОМОЋНИК АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је сведок да је пре него што је дошао код Медића, радио у полицији, шта је радио и у којој полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте радили у полицији?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да радио сам у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сте радили питам, милиционер?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Био сам милиционер, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На терену?

ПУНОМОЋНИК АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где, за ког, код кога.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Молим.

ПУНОМОЋНИК АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У којем ОУП-у.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па у, Републике Српске Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, где сте радили?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: У Товарнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас пита, реците, полицајац на терену јел, шта сте радили?

ПУНОМОЋНИК АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А чији је био припадник, јел био припадник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте па питала сам га, па никако да ми одговори?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Треба да се сетим сад, петнаест година уназад где сам био, шта сам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како не знате шта сте радили пре петнаест година, радите у полицији, знате шта радите, или сте тамо шеф или радите на терену заустављате возила?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па нисам био шеф, не могу ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта, како не знате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Нисам учен, нисам учен да будем шеф.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знам, али како се не можете сетити шта сте радили у животу побогу?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не могу да се сетим, стварно сам пуно послова променио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па верујем Вам ал без обзира?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Али овај, чекајте мало, дајте ми мало простора, људи шта Вам је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не, само изволите полако?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Притисак је на мене са свих страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вам постављам питање, пуномоћник оштећеног преко мене Вама поставља питање?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Знам разумем, ја се извињавам али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште нисте разумели, не поставља Вам он него ја Вама преносим питање, јесте се уморили, хоћете паузу?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Нећу паузу, издржаћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако хоћете није проблем никакав, ако желите да се одморите, нема проблема направимо паузу?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Нисам, нисам извините, нисам разумео питање, тачно шта ме је питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да, ево ја ћу Вас, ја ћу Вам пренети?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Није ме директно питао шта хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас овако пуномоћник, да ли сте радили у полицији, Ви сте рекли јесте?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас даље пита, у којој полицији сте радили, јел то неки ОУП, СУП, како се звало?

ПУНОМОЋНИК АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јели МУП Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звала?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Није био МУП Србије, био је МУП Републике Српске Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сад сам ја на то даље питала шта сте тамо радили?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Био сам обичан буквић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, добро то Вас питам, ништа мислим није страшно?

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У истрази, у истрази код судије Дилпарића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао да је добио решење о заснивању радног односа, а овде је рекао да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где на којој страни, ја сам видела да ништа није добио.

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ево овде, јесте ли добили од Нафтне индустрије решење за постављење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која страна?

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па овде, ја не знам која је, 137, 138.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, него његовог исказа после?

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па јесте, ал ја немам овде, ево извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате сугурно?

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Извините три, трећа страна на почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам, само ћемо ми да поставимо, само чекајте, немојте одмах колега и Ви одмах скачете побогу, још није ни питао Ви сте?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Па колегенице ја морам да реагујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим, немојте сада стварно, пустите пуномоћника да постави питање?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Морам да реагујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, нисам ни ја погледала а Ви реагујете, па ја ћу ваљда прва да погледам, изволите, не љутим се него се Ви понашате неадекватно уопште неадекватно за Ваш статус и за Ваш ниво браниоца, изволите, реците?

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е, овако пише на трећој страни, истржни судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли Ви добили од нафтне индустрије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Решење за постављење, јесте, Ви кажете да.

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па каже ко га је потписао, не знам тачно имам у радничкој књижици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам тачно имам у радничкој књижици?

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не битно је име функције или Боце или неко из Нафтне индустрије Крајина, нашта је гласило то решење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, то је тачно?

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А овде је рекао да ништа није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас данас питала да ли сте потписали неко решење, картон било шта?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па могуће да јесам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте рекли више да нисте, него само да сте предали радну књижицу, то је било на почетку, јутрос кад смо кренули?

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад кажете да је могуће, па није битно, дал сте потписали или нисте, дал се сећате, ако се не сећате није уопште никакав проблем, реците не сећате се?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не сећам се, поготову сад се не сећам.

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ако се не сећате сад, због умора, замора, оптерећености ми ћемо прекинути, јел веома важно све што Вас питамо, није никакав проблем, ми не морамо данас наставити суђење ако сте Ви уморни, заиста можемо направит паузу, можемо прекинут па сутра наставити, онако како Ви сматрате да је за Вас најбоље, знате.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па најбоље је знате кад постави питање, треба да постави јако битно питање и конкретно, ја поставља ми човек питање, ја не разумем шта ме пита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја ћу Вам зато поставити питање, ја сам Вам рекла, само полако?

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја говорим српски, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, али ја ћу постављати питања, договорили смо се да?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па не знам, ово ми је први пут да неко не разуме шта питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, има разних људи?

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је, сада је ово мало компликовано питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите Ви па ћу ја то упростити?

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ево Вама постављам питање, да ли је, су на својим униформама било којим, било на рукаву, било на капи, било на реверу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На било ком делу униформе?

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Носили амблем са тробојком независно од амблема Шкорпиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте нам рекли да сте носили амблем Шкорпиони?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Вашој униформи и на капама, сем тог амблема Шкорпиона, да ли сте одвојено носили тробојку?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па то је било произвољно, зависи од војника до војника, ко је хтео мого је да стави то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко је носио, неко није?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: То је био српски амблем и није ту ништа спорно било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду?

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је да су, кад је дошо код Боце, да су имали сви униформе резервног састава ЈНА, да ли су сво време били у униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам питала, он је рекао да јесу?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да, да.

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јесу ли, да ли су становали у својим становима или је био неки логор ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је кад остану седам дана онда ту, а када не иду кући, то је већ одговорио.

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е овако, добро, сад имам питање, како су се превезли на терен у Велику Кладушу и другу у Бихаћ, како, којим превозним средствима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ишли на ова прва два терена на Бихаћ и Велику Кладушу да ли се сећате чиме сте ишли, за овај трећи сте нам детаљно објаснили?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па колко се сећам, имали смо доста наших возила, а мислим да је уз то ишо и аутобус, није било веће потребе за, није толика количина људи ишла.

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесу ли били цивилни или војни аутобуси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, да ли знате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Тог се не сећам, да ли су били цивилни или војни.

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он је рекао да, пошто је радио, био је и заменик референта за набавку ишо је хладњачом де где, па је рекао у једном тренутку да је неким комбијем довозио храну коју је стављао у хладњачу, одакле је комби преузимао ту храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате одакле је тај комби долазио, јел то био ваш комби у оквиру јединице или неки?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја сам ишо с њиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питам да ли је то био?

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А одакле је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте ја ћу, да ли је то био Ваш комби из ваше јединице?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или сте позајмљивали од некога?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Наш, наш комби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш комби?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Из наше јединице који је служио за потребе кухиње.

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да али ме интересује са ког места су узимали храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је та храна узимана, немојте колега молим Вас?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па из свих места, знали Мирковци, Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не долази у обзир стварно, одакле узимате храну?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Мирковаца, Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из разних места?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Разних места, где су биле њихове трговине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта имате овде да питате, питамо одакле је узимана храна Ви дижете руку, шта ту има заиста, не знам стварно да кажете, јел имате нешто да кажете, одакле је узимана храна, шта имате коментарисат стварно, изволите?

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате још нешто да?

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Имам, имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је рекао да камион стане кад су возили на егзикуцију, када су ишли ти заробљеници на тај кључни догађај, ишли су камионом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам питала то, одговорио је?

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, да ли је имао утисак, он је објаснио детаљно да су то били људи из обезбеђења углавном, рекао је која имена, овога Медића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да то смо питали?

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да рекао је, да ли је имао утисак да је неко од њих био ту шеф, да је био неки главни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли, међу тим лицима.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Разумео сам питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да је неко на неки начин организовао или нешто да је био се истицао у односу на друге?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Нисам приметио да је неко, самоиницијативно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се, ја сам наставила да?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Самоиницијативно је, ја мислим, колко сам ја схватио, да је то ишло самоиницијативно, колко сам ја схватио није било неког да су ови морали неког да слушају, значи како је коме шта дошло тај је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду?

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да је, у току вожње уопште стицања тамо на лице места непосредно пре поласка, да ли је било икаквог говора о томе да ће доћи Вуков.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко спомињао Вукова у току вожње или кад сте стигли, кад је камион отишо, да ли је неко спомињао нешто у вези Вукова?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Колко ја знам не.

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је чуо да је неко од ових, од ових који су, које је он именовано, јел, док су ишли и спроводили те војнике са места где су прво на, првобитно лежали па до те ливаде, да ли је чуо да они употребљавају термин «јала, јала».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули то да је неко користио такав термин?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Давидовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком моменту?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: У том моменту ја мислим кад је, да ли кад се кретало или кад је излазити из камиона, сад не могу да се сетим тачно, али у том једном сегменту јесте.

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па добро, јел он зна шта значи тај термин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли Ви шта значи јала, јала?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи не знате?

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то све, хвала, изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је рекао да су, да су постали војна јединица Шкорпиони, зато што је био велики број запослених и није било довољно пара од

стране Нафтне индустрије, за толики број запослених, да ли су, питање је да ли су они ишли у неку плаћену акцију, на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам, то питање сам га питала.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, конкретно, да ли су, да ли му је познато да ли су у Кладуши, да ли је командант или неко други примио новац од Афета, Фикрета Авдића за, за помоћ тамо.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Јел се причало нешто у јединици о томе.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Такође је рекао да је и значи уочи Кладуше а и уочи Трнова, да је он био задужен да набавља храну, да су постојале продавнице, у којима су они могли да подижу храну, где се налазе те продавнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је сад питао пуномоћник, Ви сте питали одакле је узимана храна?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Мирковци.

НАТАША КАНДИЋ: Где се, дал се налазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад је рекао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Вуковар, Лазе.

НАТАША КАНДИЋ: У Шиду, у Србији или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ево сад је рекао набројао је?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па реко сам где су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Винковци, Вуковар?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Набројао сам гди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сад је питао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па сад што Ви не знате где је то ја нисам крив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте коментарисати?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су набављали храну у Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете?

НАТАША КАНДИЋ: Дал су набављали храну у продавницама у Шиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли до Шида, или сте Винковци, Вуковар?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја се не сећам Шида у тим моментима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, не сећа се?

НАТАША КАНДИЋ: Када су ишли у Кладушу и у Бихаћ ко је од власти, војске, полиције из Републике Српске Крајине ишао са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко ишао уопште, да ли Ви знате то, Ви сте рекли Вама је наредио командант и Ви сте ишли, да ли Ви знате уопште да је неко ишао још?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја сам само видео, колко се сећам, мислим један пут да сам видео Милана Милановића, е сад где смо ишли ја не могу да се сетим где смо ишли, само смо га у путу, знам да смо стали један пут да се одморимо и да се ту појавио Милан Милановић, а зашто је он ту био, због чега, шта, ја не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећа да ли је поменути Милановић, да ли је ишао са њима када су из Ђелетовца кренули за Босну.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Ђелетовца кренули за Јахорину, ово је трећи терен или мислите?

НАТАША КАНДИЋ: Да трећи.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он ишао са овим?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не знам, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли га је можда видео на Јахорину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је једанпут да је видео, а ја сам то питала на Јахорини да ли је неког видео, рекао је да није?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: На Јахорини га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реко је никог није видео?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Можда и јесте био али ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам то питала баш неколико, онако инсистирала сам на томе?

НАТАША КАНДИЋ: Јел може да нам опише пут, како из Ђелетовца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате тај пут, пошто Ви сте рекли да сте ишли за аутомобилима, овим другим возилима, са хладњачом, да ли Ви знате тај пут, уопште, он је чак рекао да не зна, већ сам га ја то питала, пут којим идете од Јахорине ка Трнова?

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, од:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Ђелетоваца ка Јахорини?

НАТАША КАНДИЋ: Ја питам од Ђелетовца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ка Јахорини, да ли Ви знате, тај пут?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па колко ја сећам се, за који пут за Трново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад идете од Ђелетоваца до Јахорине, тај први део где спавате на Јахорини?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Тај први део сам ја до, колко се ја сећам, ја сам се пробудио у, како се зове место, Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преспавали сте?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да, зато што сам читав дан, читав дан од ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснили сте да сте?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: До навече сам радио.

НАТАША КАНДИЋ: Кад сте прелазили границу, јесте и тада спавали.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Логично, нисам, вероватно нисам морао дават исправе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спавао?

НАТАША КАНДИЋ: А из које државе прелазите, преко којих држава идете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате тај пут куда сте пролазили иначе, да ли знате од раније тај пут?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није знао, јел је спавао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Слабо сам познавао јер сам био ја, нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Па да питам сведока јер зна где се налази Ђелетовци.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали од раније где се налазе Ђелетовци?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Како не бих знао, суседно ми место било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зна?

НАТАША КАНДИЋ: Па где, у којој држави.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па у Југославији.

НАТАША КАНДИЋ: Како у Југославији.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ја, колко ја знам да је то Југославија била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада у то време?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Колко се ја сећам.

НАТАША КАНДИЋ: Па која република, Југославија је имала републике и покрајине.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па сад је у Хрватској.

НАТАША КАНДИЋ: Молим.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па сад је у Хрватској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време када Ви радите у Ђелетовцима, коме припадали су Ђелетовци територијално?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па Републици Српској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Републици Српској.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па како би ја био у Ђелетовце да је Хрватско.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте објашњавати ја Вас питам, значи питам Вас, тада у то време које је припадало, немојте се исчуђавати Ви сте сведок, одговорите на питање, нема шта да се исчуђавате уопште?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Разумем, да.

ПУНОМОЋНИК АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Грешка је није Српска Република.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, он тако зна, човек је сведок и он каже како он зна?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па добро сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо га ми усмерити, то је, па шта да радим, не можемо ми географију и историју сада да учимо, опомена важи за све, ал Ви сте нај онако жучнији, изволите, добро, добро, изволите даље?

НАТАША КАНДИЋ: Код истражног судије је реко да је од некога чуо да су доведени заробљеници, шта је он у ствари конкретнo чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам је и данас реко, за ове у камиону, то нам је и данас рекао?

НАТАША КАНДИЋ: Па да, шта је, шта је све то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су доведени заробљеници из Сребренице, то нам је рекао ништа друго?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да. То је Медић Бранислав.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је чуо да ли су доведени тог јутра заробљеници или су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао само да је чуо да су доведени из Сребренице, ја сам га питала, дал су војници или цивили, он је рекао да ништа друго, сем да су заробљеници из Сребренице.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Који камион је Бранислав Медић возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог јутра.

НАТАША КАНДИЋ: Тог јутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који да ли се сећате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Била је 110-ка или 150-ка, не могу сад тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате која је?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Од те два једно јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Дал то значи да је то, тај њихов камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш камион јел, та два Ваша?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Јасно.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли он може да претпостави јел чуо одкуд заробљеници у њиховом камиону, одакле су, јел то, јел видео да је Бранислав Медић ишао негде по заробљенике и седео с њима у камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, не можете га то питати он је?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам кажем?

НАТАША КАНДИЋ: Одакле довео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не би било логично питање, јер он је тачно објаснио, буди га неко, излази, види камион и заробљенике, значи он није ништа претходно могао да види да ли је Бранислав ишао или није, па не би било логично?

НАТАША КАНДИЋ: Па да, да, али ја говорим о, он седи са, поред Бранислава Медића у камиону, причају, разговарају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И питали смо све шта је и он је рекао директно с њим шта је разговарао и да је ћутао, сем тога?

НАТАША КАНДИЋ: Није рекао све, нисмо га све питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесам, ја сам га питала?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли разговара, да ли га пита одакле му.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ја сам га врло детаљно питала?

НАТАША КАНДИЋ: Заробљеници у камиону који свакодневно вози.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сам га питала, шта сте причали, шта Вам је рекао, о чему сте разговарали, он је рекао само ту информацију, да су заробљеници и рекао је да су после тога ћутали?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је могуће да је тачно, и он каже, рекао је данас, да су око сат времена се разговарало након доласка, сачекали су их са кафом, ко их је најпре то сачекао, да ли командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам питала и рекао је, био је командант и они још војници око њега, то су углавном били ти што су?

НАТАША КАНДИЋ: Не, не он је рекао да је тамо била стража и командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

НАТАША КАНДИЋ: Али ко их сачекује са кафом, то није, то нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је кувао кафу, па то стварно не би могла да га питам?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Кувар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кувар.

НАТАША КАНДИЋ: Па чекајте, то је било, не они су, овај, он каже, сачекало нас је, скували су нам кафу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не била је кафа?

НАТАША КАНДИЋ: После обављеног задатка, то није баш онако обично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кафу кува кувар, то је претпостављам, добро није би битно ко је кувао кафу?

НАТАША КАНДИЋ: Добро, и сада каже да је одмах отишао да остави камеру и да се пресвуче, али да укупно разговор око тог догађаја претходног траје око сат времена, па јел може мало прецизније да опише, шта се, о чему се ту разговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доста је детаљно одговорио, ја сам га више пута питала, значи ко је пуцао, ко није пуцао, неки су само ћутали и није се много о томе коментарисало?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли зна када командант јединице пита Александра Медића, овог Александра Медића, тачно, да ли се прекалио, је ли чуо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо му постављати питања, то су сугестивна питања која садрже одговор, ја сам га питала, коме се обраћао и ко се обраћао команданту, он је рекао, не можемо му овакво питање која садрже одговор, садрже питања?

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли је чуо, да ли је командант чуо то њихово, тај њихов разговор и сумње неке према Александру Медићу да ли се командант обраћа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам га и то питала, чак сам питала дал га је казнио због тога?

НАТАША КАНДИЋ: Рекао је данас да су, да не зна тачно када се Вуков Александар појављује, а мисли да када је камион отишо, да се двојица која долазе, тројица са њим одмах упућују онима који стражаре око заробљеника и такође каже да он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да иду ка заробљеницима није рекао да се упућују, он је рекао да они?

НАТАША КАНДИЋ: Не, не рекао је да су се умешали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, да, али није упућују реч употребио него је рекао да су они ту наставили, били су заједно са њима?

НАТАША КАНДИЋ: Рекао је да су се умешали, остали су, рекао је, остали су да се изврши стрељање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте тачно, не а Ви сте рекли да је неко, да се упућују ка, није применио термин упућивање?

НАТАША КАНДИЋ: Милом Вас, рекао је да су се умешали и да су остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте рекао је?

НАТАША КАНДИЋ: Да се изврши то стрељање, е сад је важно, да кажемо, како он зна да су они остали да изврше то стрељање, односно да су дошли са тим, како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте заиста у једном моменту рекли да су они остали ту и?

НАТАША КАНДИЋ: Јел то одмах подразумева да су они знали да остају да изврше задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли, то сте Ви рекли заиста у једном моменту да су они остали да се Вуков вратио, и рекли сте да претпостављате, сад не знам праву реч јер немам транскрипт, тад сте рекли да су они, да су остали?

НАТАША КАНДИЋ: Дословно је рекао, остали су да се изврши то стрељање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то Ваша претпоставка или сазнање?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: То је моја претпоставка, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ил Вам је неко рекао или сте касније чули?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па то само може бити претпоставка, не може бити друго ништа, јер ја нисам водио где ће њих двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша претпоставка, добро?

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а да га питам, онда за претпоставку у вези са Вуков Александром, да ли је значи његова претпоставка, која је његова претпоставка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам?

НАТАША КАНДИЋ: У вези са доласком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам га питала?

НАТАША КАНДИЋ: Па јел бисте били љубазни да ми кажете шта је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видећете у транскрипту, не бих могла сад поново да?

НАТАША КАНДИЋ: Па то ће бити за месец дана, како радите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не то ће бити за три дана, транскрипт никад не стиже дуже од три дана?

НАТАША КАНДИЋ: Ја мислим колико сам записала да је такође рекао и да је Вуков Александар дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не он је рекао да не може, не зна за Вуков Александра, уопште зашто се појавио, којим поводом је дошао?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је, да ли се, да ли зна да ли је било гледања видео касете у Ђелетоцима, после овог догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли заиста да нисте гледали касету, ни кад су сви гледали, ја сам Вас питала, да ли знате да су други гледали, да се гледала јавно ту у касарни или да су људи гледали појединачно, или?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ја у касарни нисам проводио време на тај начин, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не само Вас питамо, да ли знате да се гледала касета

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или да је неко гледао, без обзира што Ви нисте гледали?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја нисам гледао, нит знам дал су они гледали.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је у међувремену, значи од тог догађаја снимљене касете до појављивања касете с неким разговарао о тој касети, да ли га је позвао командант да ли неко други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте причали с неким, да ли сте с неким од оптужених причали у вези касете?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли рођак Бранислав Медић, да ли је.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Нисам разумео најбоље питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам значи, да ли сте после овог догађаја, без обзира када, од тада до данас, од '95. године до данас, да ли сте са било ким разговарали у вези касете, постојања касете, снимања догађаја и слично?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оптужених?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је чуо у Шиду да се тражи, да постоји касета, да се тражи касета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, то сам га питала?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је његов рођак, морам да поновим, Бранислав Медић, да ли га је питао, нешто у вези са касетом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да није нико?

НАТАША КАНДИЋ: Мислите да није. Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, јесте се уморили?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Издржаћемо још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад још имамо браниоце, па не знам ево ја, како год Ви кажете, што се тиче можемо да завршимо свакако, него ако се уморио човек, ако се није уморио није проблем, имамо још браниоце, он свакако сутра долази, он свакако сутра долази, према томе имамо и окривљене који ће му претпостављам постављати питања, имамо ту доста ствари још да урадимо, питање само сада, да ли сте Ви уморни, да направимо паузу, не можемо терати сведока да говори ако је уморан?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не знам, ако Ви можете издржати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Вам треба Вама, ми можемо, него питамо Вас?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Могу и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако можете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нећемо моћи данас да завршимо боље да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо свакако, него само да ли да крећемо са браниоцима, ето то је питање?

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте, докле може, каже човек да се није уморио.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Како Ви одлучите.

НАТАША КАНДИЋ: Јел планирате да данас завршите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, он сутра долази, јер имамо окривљене, они ће му постављати питање и све друге процесне радње, суочење, имамо доста тога још да обавимо, сад зависи колко имате Ви, да кажемо, питања, нисам ни сумњала да ћете кренути од формирања јединице, а Ви јел имете, имате ли Ви, шта ћете сутра, па јел можете још петнаест минута, да, петнаест, двадесет минута?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ништа, почните Ви паћемо наставити, да кренемо, да не губимо време без везе?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Шта је оптужени, осуђени дужио од оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, он није осуђени и оптужени, него сведок?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Сведок, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек је сведок, нисте се представили ко пита, Ви сте?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Нисам, бранилац Перковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни питање поставили, нисте?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Зато сам тражио паузу, бранилац Перковић, шта је дужио од оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је ја сам то питала одмах у почетку само што смо кренули, још јутрос, до душе то је било јутрос, можда сад?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Не, на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто сам питала?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Добро, да ли је имао кратко оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то сам га питала?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Како је био обучен то јутро када је кренуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте имали?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Црни комбинезон.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Јел иначе носио тај црни комбинезон док је био на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли увек тамо на Трнову носили?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па зависи од ситуације.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Од које ситуације.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па за потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од које потребе то зависи, кад који комбинезон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам неко наредио или сте Ви бирали?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па једноставно тако ми је дошло да обучем то, нико ми није наређивао шта ћу обући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, по сопственој процени јел?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је он левак или дешњак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли пишете левом или десном руком?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Десном.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: У истрази, у ствари следеће питање, кад су се враћали како се враћају, и ко где седи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У камиону?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да то опише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што је то битно, где је ко?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Па битно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се враћате истим распоредом као и кад сте ишли што се тиче овог догађаја?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ко где седи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте нам рекли, напред возач, Ви и још неко?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не могу сад да се сетим тачно, углавном сам ја био на исто место, а сад ко је опет био поред мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да ли су се уопште сви, ја мислим да јесмо, камионом смо се вратили, јесмо.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ја бих питао следеће, током истраге, истражни судија предочавао је и фотографије све слике у погледу тог непознатог човека који је био каже у кабини са њим и са Александром, са Браниславом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, он је остао при томе да је он и даље непознат њему?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да је и даље непознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без обзира на све?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Није он непознат, ја сам само заборавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да се Ви не можете сетити ко је то?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не могу да се сетим који је био од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у том смислу непознат, да?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Он је познат, али не могу да се сетим који је тачно био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, то и мислимо?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли се касније сетио ко је тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питала сам га и данас није се сетио?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако до данас, до пре сат времена се није сетио, сумњам да се сад сетио?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Добро, следеће питање, колико је пута он и дал и је ишао, у ствари рекао је да је био на Јахорини за време тог кампа горе, колико пута је ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте боравили на Трнову, да ли сте више пута ишли до Јахорине или не?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Један пут.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Кад, под којим околностима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате кад сте то ишли на Јахорину?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ишо сам на Јахорину под тим околностима, под којим околностима немам појма, углавном је рекао командант да идем и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то пре овог догађаја или после, дал се сећате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: То је после тог догађаја, има доста.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ко је ишао све, ако иде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, па немојте тако, Ви одговарате, ми не знамо, али Ви знате, шта Ви знате, ко је ишао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ишо је Медић Слободан, командант који је био и возач, ишо је Пера Петрашевић, Момић, Давидовић и Аца, Медић Александар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић Александар?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: И ја. У том моменту сам ја ишао.
АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: То у ципу ил.
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: У ципу.
АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Колико је ципова тамо било, један или два.
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Два.
АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Јел командант оба користио, или је још неко користио некад.
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: То не знам, то морате команданта питат.
АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је он видео.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате?
АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Па председнице већа молим Вас нек се уозбиљи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте па постављам питање?
АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Па ево ја му постављам он каже.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, али Ви мене прекидате, да ли Ви знате, јел возио се са једним истим ципом или је та оба користио?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не сећам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је користио тај други, ако је командант један, јел неко други користио?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не знам. Колко ја знам увек је стојао тамо.
А сад дал је неко возио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један је стајао, један је коришћен?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па нисам ја стражарио поред њега па да ја знам где се шта вози.
АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Јел зна типове тих ципова, која марка и.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате који су то?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не бих се сад могао сетити.
АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Јел видео да још неко вози те ципове осим команданта.
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Можда и јесте али не знам, могуће да јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко од ваших људи?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Од мојих људи, ја нисам имао моје људе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из јединице мислим, ваше Шкорпионе?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па могуће да јесу возили, не знам.
АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: јел то јутро видео ципа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту кад сте?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: То јутро.
АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дал је био ту негде цип?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не знам.
АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је осим тог камиона, још видео неки, возила тамо, то јутро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог јутра, да, сем тог камиона где сте усмерени да одете, да ли је било још?
СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не знам ја, зато што ја, ципови су били на контра страни, пошто команда како је стајала, камион је стојао иза команде, а испред команде су стајали ципови, колко се ја сећам, е сад, ја сам прво требао обићи ципове, да видим дал су на месту па да онда идем вамо, ја.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Е сад бих ја молио, прецизно, од улазних врата од те команде, те викендице, тај камион где су били ти заробљеници, јел он исред или иза.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Иза. Колко ја знам иза.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: А то Ваше возило, где је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које ваше, цистерна, тај?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Хладњача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хладњача?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па како је команда била овако ту, моја је била овако, значи у промеру неких 25 метара.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Иза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел у истом правцу где су и ови?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па сад, мало је укусо са десне стране исред, овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што толко детаљно, само нам реците питање молим Вас?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Па битно је председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, реците што је битно да ми проценимо, јел битно?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Па битно је због меморије сведока који ће доћи, да видимо, имаћемо ми доказни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, а мислим што је битно где су стајала ова возила, где је стајала?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нам реците што је битно, ништа немам против Ваших питања, само да нам објасните смисао питања?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Па битно је јер су оптужени неки, другачије објашњавали, па немојте сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видим смисао где је стајала хладњача где је стајао?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 110-ка, 150-ка, па зато Вас питам, Ви, Ви имате обавезу кад постављате питања да објасните?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Гледајте, овде има и некаквих других доказних предлога, и некаквих других.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Апсолутно, па зато Вас и питам зашто је битно?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Мислим, није све то у оптужници, пише да је то тако и да би то требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо ни рекли?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Само то изводити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Следеће питање, није објаснио, под којим околностима је отишао господин тада, шта су радили на Јахорини и зашто он иде, која је његова улога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где зашто иде, на Трново?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Па на Јахорину с командантом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што Вас је позвао тада командант да идете с њим?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па вероватно да снимам даље. Колко сам ја закључио морао сам понет камеру, ја сам снимао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ради снимања?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: И види се на снимку да сам снимао.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Од овог дана када је он то снимао, па до ношења на попарвку камере, колико је прошло времена све заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад је камера се покварила, па кад сте носили?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па ми смо покушали да је оправимо али није се успела оправити, нема ту дана, или ово, оно, она кад је стала да ради, више није радила, кроз док се нисмо вратили у Ђелетовце.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Добро, кад се то покварила.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не знам.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Колко, дал се сећа, колико је дана прошло.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не могу се тога сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Молим.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: То су ипак појединости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да се не сећа?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да. Да ли је са истом том касетом и даље наставио да снима или шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли снимали на истој касети?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Све на једној касети је снимано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је на једној?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Када предаје ту камеру, да ли је предаје с касетом, без касете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јели касета остала у камери, та основна касета, она мала, камере значи, или сте извадили и некеме дали?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да је предано са касетом, све заједно. Пошто се касета није смела вадити из камере.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Е то сад питам, коме он лично, физички у руке даје то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви, пошто је код Вас била?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Лично да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме сте предали у руке?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Косановић Душку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Косановић Душку, а то му је наредио каже Медић Слободан?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да. А смоињао је нешто данас да је оставио камеру на Јахорини, код шефа, оних, возног парка, камиона, неког Живковића, шта сад је то, Живановића.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па коме сте дали?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Шта сад да. Сад ја не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У руке, то Вас пита.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па шта је спорно ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ја Вас питам, нема уопште потребе да гледате у браниоца, коме у руке дајете Ви камеру, из Ваше руке, ево ти камера, коме у руке дајете?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: То кад се покварила камера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: То је толко јасно, значи предао сам је био, дао Живановић Бранку да однесе код мајстора на Јахорини да се поправи ако је могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Пошто смо још остајали на терену, да се може још да се снимим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, није било могуће?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: И он је после два, три сата вратио камеру и рекао да не може да се оправим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви је узимате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја је узимам назад, и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој камери је и даље овај филм?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: И даље је касета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после, следеће Ви дајете коме у руке?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Кад смо дошли у Ђелетовце предана је Косановић Душку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јасно, сад сте нам објаснили, ми то не знамо, знате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Јасно, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми нисмо ту били, и ми заиста то не знамо?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је онда та камера радила после тога.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Па када онда идете на то снимање на линију, када снимате линију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: То се већ све десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све се десило пре, то смо схватили?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: А када то, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После овог догађаја али пре него што се покварила, то је објаснио?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Не, он је рекао да се одмах покварила.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Није се одмах покварила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, нисте слушали?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Она се покварила у том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још је радила десет, петнаест дана, каже?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Она још је радила, али је био проблем, нон стоп је блинкала да је батерија празна, а није била празна.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: А где је био пуњач за батерије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте то пунили батерију?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где тамо?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: У команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У команди?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тамо се ишло по батерије?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Нисам морао ни ићи, ни у команду, онда смо касније провукли струју, имали смо струје и у мојој викендици где сам ја боравио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, пре него што сте провукли ишли сте у команду?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ишо сам у команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овог дана кад се иде по батерију, ово кад је егзикуција, где се ишло по батерије?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па нисам ишо по батерију зато што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте Ви, где је ишао Медић Бранислав?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ишао је код мене у камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Јер он пре тога пунио батерије, ил, како он зна.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не, нисам.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Јер проверавао батерије.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Где држи он камеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад спавате?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Не, иначе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па држи у руци, кад снима, а кад спавате, кад једете, где држите, са собом или оставите?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Била је тамо где сам ја боравио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У просторији где боравите?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па до тада сам био још у камиону, значи била је у камиону.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли он кад, када га буди тај војник, да ли он одмах носи ту камеру са собом из свог камиона.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да носим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је тада камера ту код Вас или идете у камион да узмете камеру?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Била је, пошто сам спавао у камиону, била је камера у камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Вама?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: И одмах је носи.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Зашто је одмах носи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато што му је рекао иди снимај, па то му је рекао, пробуди се иди снимај, зове те, тако га је и пробудио са том реченицом га је и пробудио?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Тако.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тако, то је више пута данас рекао?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Значи, тај му, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако му је рекао?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Е сада кога се он сећа, тог, тај дан, то јутро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам је објаснио више пута, све сам га то?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Од тих војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сам га питала и то заиста више пута?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Са ким је он све живео-становао у тој викендици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сећате с киме сте били у викендици?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Са Вученовић Браниславом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Пером Митровићем, јел Митровић, ја мислим да је Митровић, како је, Пера Чубра смо га звали Чубра, он је био, ко је још био.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: А јел то јутро, тај дан, њих двојицу видео негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они остали да спавају или су кад сте се Ви дигли, јесу ни они остали да спавају или су исто били?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Нисам разумео питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам постављам питање, то јутро кад Вас буди овај војник који не знате ко је, ова остала двојица с којим сте у викендици, јел остају да спавају?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Спавао сам у камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су њих двојица, овај Дмитровић, што кажете Пера, јел?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Они су већ, дал су били на линији, или нису, ја се не сећам тога, ја се сад тог дела, они су се мењали значи у викендицу је на пример једно време био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, разумем, а Ви сте то, ту ноћ спавали у камиону?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Био је Пера и Чоке и онда се мењало то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумемо, добро не морате, разумели смо, он је ту ноћ спавао у камиону, значи није био нико с њим?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Члан већа је питао за тог професионалног официра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Срђана?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Говорио је Срђан Манојловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, Манојловића?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Јел њега видео тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он нам је рекао све дал га је видео?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ил дан пре тога јел га видео.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Манојловића?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Срђана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Срђана Манојловића, овога официра, овог војника професионалног?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Мислиш, где је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га Ви видели ту испред викендице код Вас?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не могу да кажем, не сећам се.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли му значи нешто име Јаша, надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам значи нешто Јаша?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Јаша, не. Можда бих се сетио кад бих га видео, слабо су ми имена, страна.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Колико је људи ван, значи једни су на линији, једни су овамо одмарају, колико то људи у том викенд насељу где сте Ви, све заједно је, колико по броју, да ли знате, од прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то знате, то од прилике, колко буде ту увек људи, увек присутни, обзиром да се мењају, један број мора бит стално присутан?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да, јесте био присутан, негде око 30-40 људи је било на одмору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Осим команданта, и овде оптужених.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли се сећа и једног од ових других људи.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Који су били у том моменту.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Сећам се.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Кога.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па сећам се страже, која је сад, који је био тачно стражар не могу да се сетим, али могу да кажем ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па реците?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Стражу око моје викендице, ту где сам ја боравио и камиона, и командантове су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не морате да нам набрајате чланове страже, него само кога сте видели тог јутра?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Само да се сетим како се зову.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ја ћу га свеједно питати ко.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Један је од њих био, не могу сад тачно да се сетим који је био, али мора бити пред викендицом, нема приче, значи он је морао да буде тамо.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Па ајде име реците.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Е сад од њих тројице, треба бит који је био.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Па дајте ми име, ја ћу.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Чекај мало, само да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полако мало, само мало полако, нема потребе?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: То је био Лукић се презива Александар ја мислим, Лукић Александар, био је Вученовић Радован и био је Мирослав Безбродица, од њих тројице, један је био испред.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Вученовић, Лукић, ко су били везисти у команди.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Колко ја знам Ченгић.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ченгић.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да. Не знам његово пуно име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Сведок је рекао ја бих сам напустио или би ме он отерао, ја не знам на кога је то мислио, уписао сам, мени је то битно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислио је на команданта, рекао је?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: А како би он то сам напустио, шта би он то сам напустио.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не знам нашта циљаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком контексту?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Па не знам, немамо транскрипт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не можете тако Ви извести реченицу из контекста?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Па дал би он сам напустио јединицу или шта је, шта је.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: То је моје лично мишљење дал би ја напустио или не би, то не можете ни Ви, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није извршио наредбу у том смислу, то морате целу реченицу?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да рекао је, да ако је био у лошим односима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али морате поставити цело питање, не можемо извлачити. Знам али после пет сати га враћате на нешто што је рекао можда у првом сату, тешко може да се сети баш?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ја бих следеће само питање, председнице већа, током истраге је рекао да није сигуран ко му је рекао да су то неки заробљеници из Сребренице и да их треба ликвидирати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас нам је рекао, сигурно ко је то рекао?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: А која је разлика између истраге и данас на овом суђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас нам је рекао да је сугуран у то?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да, «ја мислим да је он, не могу сто посто да тврдим за Бранислава, један од њих двојице ми је рекао да су назад људи из Сребренице и да треба у том смислу да се ликвидирају, ја не могу сто посто да тврдим, један од њих двојице», да ли и даље тако мисли, да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не мисли ако је рекао данас да му је рекао Бранислав.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Па добро, зашто је онда мислио, шта се ту променило у тих годину дана или колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у међувремену евентуално размислили па сте дошли до саме чињенице да Вам је то рекао Медић Бранислав или је неки други разлог?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па не знам, ја сам мислио да сам и онда рекао, ал вероватно сам био можда и под притиском, можда је био и лапсус, не знам, не могу да се сетим свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сад знате сигурно да је то био Медић Бранислав?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па знам да је био Бранислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Хвала, ко је њему још могао да наређује осим команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је неко могао наређивати, сем команданта, Вама лично?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Вученовић Бранислав.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли још неко.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Мени.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Само командант и он.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли се сећа током тог снимања код викендице горе, док остали пуцају и пре тог пуцања, каже да је био десет метара, да ли се сећа да је он или било неко од њих говорио како да се снима, под којим углом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је неко одређивао како да снимате?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да се неко склони, када се снима.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не, само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја сам већ поставила питање?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не самовољно сам то, нико није мени ништа, нико се није забављао са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Дакле, да ли је говорио он, намештао некакве актере, ко из ког угла, или говорио било коме од осталих да се склоне, да може да има добар кадар или тако даље, или да сачекају док се батерија поправи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, дал сте оно рекли, померите се мало, да видим, да, или стани сада?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ја не знам ал то, још нисмо то званично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви неком рекли да се помери или је неко Вама рекао како да снимате то Вас само пита, или сте Ви то онако радили?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Како се дешавало, тако је ишло, кад крену кола, е сад ко стисне кочницу, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Сад, са леве стране од места где су лежали ти заробљени, кад су изведени из камиона, шта се налази, дал је нека шума, канал, било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, дал се сећате шта је било, лево од, тамо где су лежали кад су изведени из камиона?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Колко ја знам, као да је био канал, ал не би мого назват да је то канал, пошто је била мала увала, сад дал је био, дал је канал ја се не сећам тога.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Канал.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Јел био ту неки поток близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, јел било неких потока?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Поток, не, не сећам се.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Када је ишао на линију, за коју је и члан већа питао, рекао је где је ишао, а сад питам са ким је ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једном сте рекли да сте ишли на линију, јел тако?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате с ким сте ишли тада?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Е сад, они су, која су они јединица били, ја не могу да се сетим, углавном мислим да је била Семберска јединица која је снабдевала свој део са десне стране од нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па с неким од њих сте ишли?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: И с њима сам отишао, и онда су ми објаснили где су наши, и онда сам дошао до њих.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ја се извињавам ја нисам схватио, где он среће те Семберске.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: У Трнаву, из Трнавe сам ишо с њима до линије.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Ваших, само Ви?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Сам, лично сам.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Пешке, или како.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ишо сам пешке, да. А онда сам ишо камионом до линије, и онда.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Који је то камион који иде до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то њихов те Семберијске јединице?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Њихов, да њихов камион, ја мислим да је био ТАМ 1300, нисам сад сигуран, углавном онај стари ТАМ.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Па добро, то на линији, кога сте Ви снимали, Ваше припаднике јединице или нечије друге.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Имао је, било је и друге зато што је био положај те друге јединице, је био бољи за видети, ја мислим да је била у питању Бјелашица, не могу сад да се сетим тачно. Углавном сам био и код наших и код суседних са леве стране.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Не, али ја питам како сте Ви дошли до наших, јесте ли прво до наших или Семберца.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Прво до наших, јер био сам с њима, попои кафу и онда сам ишо даље.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: А ко Вас је одвео до Ваших.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ови Семберци, сад је рекао?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Сад сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је овог момента рекао, управо овог момента је то рекао?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Дал је тада носио било какво оружје.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ја, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увек је носио, колко сам схватила?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да, да.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Шта је носио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то исто што је носио?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Пиштољ сам носио, пиштољ, пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиштољ сте носили, тада кад сте ишли на линију?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Која марка.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: 357.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: То је револвер.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Да.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Кога он пита уопште да може да иде тамо у Трново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам неко наредио да идете, у Трново или на линију, где. Шта сте питали ко му је наредио да?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да, да оде до Трнова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До линије или до Трнова?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Он каже прво је ишао у Трново па је онда, јел он знао да ће срести босанце који ће га возити на линију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он тако рекао, он је рекао да су они доле били заједно, јел тако, ту код Ваше викендице, колко сам ја схватила?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не, не, није тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је било?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Најбитније што је било тако, да требао сам да идем да мало, да обиђем људе који су на линију који су мене познавали сви, у то време смо знали, знао сам и ја њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро'

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: И требао сам да одем да мало снимим, да орасположим људе, да мало седнем да попијем кафу с њима, то ми је командант реко тако, и ја сам отишо, превоз, сам се снашо за превоз, и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте се снашли, с тим што сте сишли прво до Трнова?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Ишо сам пешке до Трнова, а од Трнова, шта је било, седамсто, осамсто метара, до километар, највише, ајде да кажем километар, ишо сам пешке до тамо и отишо сам на, горе на линију.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Како су ти босански војници били обучени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: У војним униформама.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Какве.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Па било је свакаквих, било је и шарених и ко ће то дефинисат сад, било је свих врста униформи.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Јел било чинова тад некаквих, код тих босанаца.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Колко ја знам не, колко сам ја приметио тамо где сам ја снимао и што сам ја био с њима седео, колко ја знам не, није било.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Е сад, тај пут, то је и члан већа, да ли је то неки леви, десни пут, од овога пута којим сте Ви ишли ка.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Е то не знам.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Молим.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: То не знам.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ни на којој страни, не знате.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: На страни јесте истој али пут није био исти.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је исто био макадам.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Макадам да ли је био?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Исто тај.

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Обичан је пут био, да, како ми то кажемо обично пртени пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био асфалтиран?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам. Онда ћемо колеге сутра да наставимо са Вама.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ја ћу врло кратко само пар питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да је доста, заиста, доста за сведока и он је доста исцрпљен, кренућемо сутра, нема разлога.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес прекине, исти се наставља 24.02.2006.године у 09,30 часова у судници број 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи за сутра је такође планирано да завршимо са саслушањем сведока, пошто имамо и окривљене, вероватно ће и они имати неко питање и колко буде трајало. Хвала Вам, довиђења.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА